

கொலம்பியா

4-தர விலைமீடு

கானகலாகர
மதுரை மணி அய்யர்

GE.6432 - ஷண்முகப்ரியா

இராகம் . . . தானம்
பல்லவி - 2 பாகங்கள்

சமீபத்திய மந்திர விலைமீடு

GE.6347 { நாததனுமனிசம்
தெலிஸ்ராம

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ் - மதறஸ் - 2

(மேற்கண்ட கிள்களில் கிடைக்கும் மெட்டும்)
மெஸ்சீஸ். குப்தா கார்ப்பொரேஷன்

தயார் செய்து. தெ. 35, 17-A/428, அருணாசல ஆச்சாரி தெரு, கோயம்புத்தூர்

தேனி நாடார் சரஸ்வதி உயர்தர கலாசாலை அபிவிருத்தி நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி
உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

★

சூழலாசிரியை
கமலாட்சி டி. செனடய்யா ... பிடிஸ்
கற்பாத்தி ராமநாதன் ... மிருதங்கம்
ஆலங்குடி ராமச்சந்திரன் ... கட்டம்

20-2-48 வெள்ளி மாலை 5-30 மணிக்கு

தேனி, நாடார்
சரஸ்வதி ஹைஸ்கூல் கம்பவுண்டில்

ரஸிகமணி ஸ்ரீ டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள்
தலைமை வகிப்பார்கள்

டிக்கெட்டுகள் : ரூ. 250/- 100/- 50/- 25/- 10/-

நாடார் சரஸ்வதி உயர்தரக் கலாசாலைக் கமிட்டி, தேனி
ஒளி பெருக்கி : திருச்சி ரோடுவா நேகன் உயர்வீதி.

குறிப்பு:—உதவியை 20-1-48 அன்று ஏற்பாடு செய்கப்பட்டிருந்த கச்சேரி
20-1-48 தேதிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

விட்டில் ஒரு ஹின்ட் இருப்பது சமையலுபயம்

கடைகளுக்கும் மார்க்கெட்டு
க்கும் அதி விரைவில் போய்
வர விட்டில் ஒரு ஹின்ட்
ஸைகின் வைத்துக் கொள்
லார்கள்.

HIND India's Own

தயாரிப்போர்கள் : ஹின்ட் ஸைகிள்ஸ் லிட்.,

சென்னை இராஜநானிக்கு (கதேச ஸமஸ்தானங்கள் உள்பட)

லேயர் ஜெண்ட்லன்: டிஸ்கஸ் டிரேடிங் கோ., பாலக்கரை, திருச்சி

MC-28-Tam பிராஞ்சு: 11, ப்ராட்வே, சென்னை.

13, எரிக்வர் ஜூபிலி பார்க் ரோடு, பெங்களூர்

கோவை

கங்கிரஸ் மானிகை நிதிக்காக

உதவி சங்கீதக் கச்சேரி

★

ஸ்ரீமதி

எம். எஸ். கர்ப்புலக்ஷ்மி பாட்டு

சங்கீதரத்ன சௌடய்யா ... பிடிவ

கம்பாத்தி ராமநாதன் ... மிருதங்கம்

★

கோயமுத்தூர், ஆர். எஸ். புரம் ஹைஸ்கூலில் அமைக்கப்
பட்டுள்ள தமிழ் மாகாண அரசியல் மகாநாட்டுப் பந்தலில்
17.1.1948 சனிக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு

பொங்கலோ பொங்கல்!

நன்றாளுக்குகந்த ஆனந்த விருந்து!!

ஹாஸ்யச் சுரங்கம்

‘பரதன்’ (ர. பர்த்தசாரதி)

சிருஷ்டித்த வாழ்க்கை விசித்திரங்கள் அடங்கிய தொகுப்பு

ராஜாஜி அவர்கள்

அளித்த அரிய முன்னுரைபுடன்

விலை ரூ. 2-8-0

★

டைட்டிக்குட்டி :

தமிழர்ப்பண்ணை

தியாகராய நகர்

::

மதுரை-17

புலி பொருளடக்கம்

மலர் 7
இதழ் 24

ஜனவரி 11

வெளியீடு
மார்ச்சு 27

என்ன தேதி?	6
திகழ்ச்சிச் சித்திரம்	சாத்திரி	...	7
புது வாழ்வு பெற்றது!	8
கொளவத்துக்குக் கருணை பளி	11
மதுரைத் திருநாள்	பரிசுதன்	...	11
மாதர் மகாதாடு (படங்கள்)	17
மாப்பிள்ளைக்கு ஒரு கடிதம்	விதூஷகன்	...	20
பாப்பா மணி	மணி	...	22
ஆயர் யார்?	வந்து	...	25
'சுந்தரிகன் மட்டும்'	எம். ஆர். சாஜிகாபாயன்	...	31
மதுரையில் தமிழ்த் திருநாள் (படங்கள்)	நாகராஜ சாய்	...	33
திரைவின் திறம்கள்	க. கணபதி	...	39
பெண்ணாயே, என்னததைப் பேச!	டி. கே. சி.	...	44
சத்திர ஸாரம்	பிரேம்செத்	...	48
காவியேகபம்	50

"கம்பி" என் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் உற்பனை.

பெரியார் இரண்டு மணிக்குள்ளாகவே
சொந்தமான இத்தத் தயக்க சங்கததைத்
தாது பரிமா இரண்டு சுத்திரம் அடைத்த
அன்று சுத்திர இத்திய சர்க்கார்
திருப்பிக கொடுத்தார்கள்.

சுத்திர இத்தியாவின் பிரதம மத்திரி
பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவும் சுத்திர
பரிமாவின பிரதம மத்திரி நாகின் ஹவும்
அவ்வளவு விவாதிக்க.

என்ன சேகி?

பொங்கல் போன் மலர்

பல விசேஷ மலர்கள் இதுவரையில் வெளிவீட்டியிருக்கிறோம். ஆயினும் இந்த வருஷத்துப் பொங்கல் புது மலரைப் போல் நமக்குப் பூரண திருப்பதியும் மகிழ்ச்சியும் அளித்த மலர் வேறு எதுவும் கிடைப்பாது. இத்தனை நாளும் வெளிவராத 'கலித்' விசேஷ மலர்களுக்குக் கெல்லாம் மணிமகுடமாக இவ்வாண்டு 'கலித்' பொங்கல் மலர் விளங்குகிறது. சுதந்திர பாரத தேவியின் சிசுவில் அணிவக் கூடிய மலராகவும், தமிழ்த் தாய் பார்த்து மகிழ்ந்து பெருமைப்படக் கூடிய மலராகவும் திகழ்வின்றது. பொங்கலுக்கு முதல் நாளைக்குள் ஏஜெண்டுகளிடமோ 'கலித்' காரியாலயத்திலோ ரூ. 3-8-0 செலுத்திப் பிரதியை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

சரியான படம்

மூக்கு உடைந்தது! உடைப்பாமல் என்ன செய்யும்? சர்வ வல்லமை பொருந்திய பிரீட்டிஷ் சர்க்காரைப் பணிய வைத்துப் பாரத நாடு சுதந்திரம் பெறும்படி செய்த தியாக சிலர்களும் தீர்த்துமான தலைவர்களுக்கு மூட்டுக் கட்டை போடுவோரின் மூக்கு உடைப்பாமல் என்ன செய்யும்?

சுதந்திரம்பெற்ற அடியோடு பல்வேறு பயங்கரமான பிரச்சனைகள் மூளைத்திடுக்கின்றன. அவற்றைச் சமாளிப்பதில் நமது அகும் பெரும் தலைவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் அவர்களுடன் சகல விதத்திலும் ஒத்துழைக்க வேண்டியது தேசமக்களின் இன்றியமைவாத கடமையாகும். அப்படியிருக்க, தலைவர்களுடன் ஒத்துழைக்க மறுத்து இடைபூறு செய்வோரை என்ன வென்று வர்ணிப்பது?

உணவுக்கும் உடைக்கும் பெரும் பாலோரும் கஷ்டப்பட்டு வரும் தூதர்

காலத்தில், தொழிலாளர்களுக்கும் கஷ்டம்தான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நமது தலைவர்களைக் காட்டிலும் நன் கதிர்ந்தவர்கள் வேறொருவருமில்லை. சுதந்திரம் பெற்றதும் சீர்குலைந்து கிடக்கும் தேசம் சீராகும் வரையில் அவகாசம் கொடுங்கள்! அது வரையில் வேலை நிறுத்தம் என்ற பேச்சையே எடுக்கா தீர்கள் என்று மகாத்மா காந்தி முதல் பல தலைவர்களும் தினசரி சுதந்திர வகுவி ழர்கள். அப்படி வீடுகூடும் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தங்கள் நடப்பதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்களுக்கோ தேசத் துக்கோ நன்மை ஏற்பட முடியுமா?

சென்ற திங்கட்கிழமை கல்கத்தாவிலும் பொது வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்று சிலர் திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். அரசியல் செல்வாக்கை மூன் விட்டுத்தான், அங்கு சென்றிருந்த சந்தர் பட்டேல் வேலை நிறுத்தத்தால் ஏற்படக் கூடிய விபரீதங்களை பொதுக் கூட்ட மொன்றில் எடுத்துக் கூறினர். 'ஆபரேஷன் வெற்றிகரமாக நடந்தது; ஆனால் நோயாளி பிரைக்கவில்லை' என்பதுபோல, கல்கத்தாவில் வேலை நிறுத்தம் நடக்கத்தான் செய்தது. ஆனால், அதில் எவரும் கவந்து கொள்ளாததால், படுதோல்வி யடைந்தது!

கல்கத்தா சம்பவம் இதர மாகாணங்களிலும் வேலை நிறுத்தத்தைத் தூண்டு வதில் சிந்தனை கொண்டிருக்கும் கோஷ்டியினருக்குச் சரியான பாதையருக்கு மென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

சந்தர்நாத் நன்றி

சீர்க்கத்தா வேலை நிறுத்தம் தோல்வி யடைந்த பிறகு சந்தர் வல்லபாய் பட்டேல் கல்கத்தா வானிகளுக்கு விடுத்த நன்றி கூறும் அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:

"சென்ற திங்கட்கொண்ட வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொள்ளாததன் காரணம், கல்கத்தா ஜனங்கன் என் மீதுள்ள அன்பையும் அபிமானத்தையும் நிதர்சனமாகக் காட்டி விடுகிறார்கள்.

"மது தலைமுத்த தலைவர்களில் ஒருவர் என ராஜாஜியை கால்கன் மேற்கு வங்காளத்தில் கவர்னர் பதவி வகிப்பதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவரது ஆற்றலும் கீர்வாக அனுபவமும், அரசியல் மேனதையும் பன்வறு துறைகளில் பலமுறை நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. உங்கள் மாகாண மந்திரி சபையில் யோக்கியப் பொறுப்பும், அந்தரங்க கடத்தியும், உற்சாகமும், கடனையில் கண்ணும் கருத்துமுள்ள பொதுஜன அழியர்கள் இருக்கின்றனர். நீங்கள் அவர்களுக்கு ஆதரவளித்து வரும் பட்சத்தில், வங்காளப் பிரிவினையால் ஏற்பட்டுள்ள பல்வேறு கஷ்டமான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் நிச்சயமாக வெற்றி பெறலாம்."

ராஜாஜியைக் கவர்னராகப் பெற்றது மேற்கு வங்காளத்தில் அதிர்வுடம் என்பதை வங்காளிகள் இப்போது நன்கு அணைக்கிறார்கள். சீதார் பட்டேல் கூறாத மேலும் உறுதிப்படுத்தி விடுகிறார். தமிழ் மக்கள் பெருமை வடைவக் கூடிய விஷயந்தான்.

சிகப்புக் கொடி!

இந்திய சர்க்காருக்கும் கைதராராத் கைஜாளுக்கும் சமரசம் ஏற்பட்டு, இந்திய சர்க்காரின் ஏஜெண்டு ஜெனரலான ஸ்ரீ முன்ஷி கைதராராத் துக்கு வகு முன்ஷியே கைஜாம் மன்னர் ரீதி

விழ ஆரம்பித்திருக்கிறார். விஷயம் அப்படி யொன்றும் பெரிதல்ல, வேறு தகுந்த இடம் கிடைக்கும் வரையில், அதாவது ஜனவரி மாதம் உத்திராக்ஷம் தேதி வரையில் பதினொரு நாட்களுக்கு பழைய ரெஸ்டென்ஸ் கட்டிடத்தில் ஸ்ரீ முன்ஷி தங்கொருக்கக்கூடாது என்று கைஜாம் பெரும் வாதம் நடத்தினார். எங்கனவு பெரிய பிரச்சினை பாடுங்கள்!

இதறியில் மேற்படி விபரத்தை லார்டு மவுண்ட்பாட்டன் எடுத்துக்காட்டிக்கண்டித்த பின்தான் கைஜாம் அடங்கிறார். இதன் மத்தியில், 'இந்தியாவிலிருந்து கைதராராத் தைக் கொடுக்கக் காற்று அப்பதற்கும் லார்ட்கள் இடம் கொடுக்கமாட்டோம்' என்று கைதராராத் மஜிஸ்திரே தலைவரான ஜவுப் காலிம் ராஸ்ஸி கத்திரி செய்கிறார். இதைக் குறித்து காம் எதவும் சொல்லுவதற்கில்லை. ஏனெனில், அது சாஸனியும் வாய்ப்பகவாஜும் முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம்! ஆனால் கிருஷ்ணாஜியாவில் கைஜாம் பொன்ஷார் பிரவேசித்து காலு பேளரர் கட்டுக் கொள்ளுர்கள் என்று மேற்படி ஸ்ரீலா கலெக்டர் அறிக்கை அனுப்பியிருப்பதை காம் அவட்சியம் செய்வதற்கில்லை.

இதெல்லாம் ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாக்குகிறது. இந்தியா—கைஜாம் சமரசம் உடன்படிக்கை ஏற்பட்ட போதிலும் கைஜாளுக்கு உண்மையில் சமரசம் மனப்பான்மை ஏற்படவில்லை. கைஜாமிலிருந்து இந்தியாவின் கத்திரித்தக்கு ஒரு பெரிய அபாயம் முட்டாது எழுந்து பெரிதாக வளரக்கூடும். அதற்கு இந்தியா தயாராக வேண்டும்; முக்கியமாகச் சென்னை மாகாணம் தயாராக வேண்டும்

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின் மகோத்தமமான காளத்தை சித்திரிக்கும் ஒரு பெருங் கதை

பார்த்தீபன் கனவு

"கஸ்தி"

★

(நான்காம் பதிப்பு) வீணை ரூ. 6—8—0

★

கிடைக்குமிடம்:

கஸ்தி காரியாலயம்
கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

தமிழ்ப்பண்ணை
தயாராயநகர், சென்னை

தூங்காமல் தூங்கும் சினைங்கோலம்!

நிதும் முகம்மது திஸ்ரீமல் தாம்
கொண்டே கொல்லவென்று எங்கே
செல்லுகிறார்? என்னை திறந்திருக்கின்றன;
அதும் அந்த தூங்குகிறது! முகம்மது என்னதான்
விடுத்த ஸ்ரீமல் கொண்டு செல்கிறார்.

புது வாழ்வு பெற்றது!

வெகு காலமாக நின்றுபோய்க் கிடந்த ஆலையின் அடிகட்டிச் சக்ரம் சரிபகராமாகச் சுழல ஆரம்பித்திருக்கிறது!

கொஞ்சம் வேகமாகவும் சுழல ஆரம்பித்திருக்கிறது!

இன்னாவிட்டால் ஆறு பாதங்களுக்குள் மூன்று நாடாகக் கதத்திரம் பெற முடியுமா?

முன்வர் இந்தியா கதத்திரத்தை இழந்ததால், இளங்கையும் கதத்திரத்தை இழந்த கிடத்தது. பர்மாவின் கதத்திரமும் பறிபோயிற்று.

இப்போது இந்தியா அன்னிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று விட்டதால், அதை வடுத்து இளங்கையும் பர்மாவும் விடுதலை பெற்று விட்டன.

பாரத நாடு கதத்திரத்தை இரத்த பிள், பர்மாவோ அல்லது இளங்கையோ தன் துடைய ஆதிக்கத்தைப் பாது காத்துக்கொண்ட முடியவில்லை.

இந்தியா கதத்திரம் பெற்ற பிள், பர்மாவியோ அல்லது இளங்கையோ தன்னுடைய ஆதிக்கத்தை நீக்கி இழந்த பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தினும் முடியவில்லை.

இதிலிருந்து சத்தேகத்துக்கு இடமின்றி ஒரு விஷயம் புலனாகிறது.

அதாவது பர்மா, இளங்கை போன்ற பல ஆசிய நாடுகளின் வாழ்வு இந்தியாவின் வாழ்வையே போறுத்திருக்கிறது என்பதுதான்.

இந்தியா தாழ்த்தால் மற்ற ஆசிய நாடுகளுக்கு வாழ்வினா; இந்தியா வாழ்த்தால் பெற்படி நாடுகளுக்குத் தாழ்வினா.

ஆசியாவின் கதத்திர மாளிகைக்கு இந்தியாதான் அத்தியாவாம் என்பதை ஆசிய நாடுகளின் தலைவர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள்.

பெற்ற வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 16-ம் பாரதநாடு கதத்திரம் பெற்றது. நவம்பர் மாதத்தில் இளங்கை கதத்திரம் பெற்றது.

இத்த வருஷம் ஜனவரி மாதம் 4-ம் தேதி ஞானிற்றுக்கிழமை விடியற்காலம் கபியாக கப முகூர்த்தத்தில் பர்மா கதத்திரம் பெற்றிருக்கிறது!

பர்மா கவர்னராக இருந்த சர் ஸ்ரீரூப் பீட்டர்சன் பர்மாவின் நிர்வாகத்தை பர்மியத் தலைவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, அன்றே கப்பிலேறி விட்டார்.

பர்மா சர்க்கார் காரியாலயத்திலிருந்து கிரே இறக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் கொடியையும் அவர் கையோடு எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்.

ஜெயபெர்க்கைக் முழங்க, கோயில் மளிகள் கடைகளென்று ஒளிக்க, பர்மியர்கள் கதத்திர விழாவை அளவ் உர வைப்பவர்களுடனும் ஆனந்த பரவசத்துடனும் அமோகமாகக் கொண்டாடி விருக்கிறார்கள்.

அவ்வாறு புது வாழ்வு பெற்றுள்ள பர்மாவுக்கு இருதய பூர்வமாக வாழ்த்துக் கூறுகிறோம்.

பூகோவரீதியாகவும், கலாசார ரீதியாகவும், ஆதமார்த்த ரீதியாகவும் பாரத நாட்டுடன் தெருங்கிய தொடர்புள்ள பர்மா கதத்திரம் பெற்றிருப்பதைக் குறித்து இந்தியர்கள் பெருமிதம் கொள்ளுவார்கள்.

பர்மாவுக்குச் கதத்திரம் அளித்த பிரிட்டிஷ் சர்க்காரையும் இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் பாராட்ட வேண்டியது அவசியமாகும்.

சரிபத்தின் பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி டு ஆட்சி ஓட்டத்தில் பேசியபோது, ஐரோப்பிய நாடகரிகம் உருப்பட வேண்டுமாயின், உடை நாடுகள் பல் வேறு அடக்கு முறைகளுக்கும் ஆளாகாமல் கதத்திரத்துடன் விளங்க வேண்டுமென்றும், அவ்வாறு விளங்குவதற்குப் பிரிட்டிஷ் தொழிற் கட்சி சர்க்கார் வழிவாட்டி வருவதாகவும் குறிப்பிட்டார். மேலும் பிரிட்டனின் துணை கவர்னரையும் கட்சி சர்க்காரோ அல்லது ஸ்பான் கட்சி சர்க்காரோ அல்லது உடைத்துக்கு வழிவாட்ட முடியாதென்றும் ஆட்சி கொண்டு.

ஆட்டி அவர்கள் கூறியது முற்றிலும் உண்மையே.

சென்ற மகா யுத்தம் முடிந்தபின் பர்மா விஜயத்தில் சர்க்கில் சர்க்கார் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார்கள் என்பதைக் கவனித்தவர்கள், ஸ்ரீ ஆட்டி கூறுவதை அப்படியே ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள்.

மற்றும், சென்ற மகா யுத்தத்தில் பிரிட்டனுடைய உதவியாலும் அமெரிக்காவினுடைய உதவியாலும் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்ட பிராங்கம், டச்சு நாடும் இன்று செய்துவரும் ஆர்ப்பாட்டங்களைப் பார்க்கும்போது, இந்தியா, இலங்கை, பர்மா முதலிய நாடுகளுக்குக் கௌரவமான முறையில் சுதந்திரமளித்த பிரிட்டிஷ் தொழிற்கட்சி சர்க்கார், குறிப்பாக ஆசிய நாடுகளின் பராமரித்தார்க்கு உதவியவர்களாகின்றனர்.

எவ்வே, மேலே குறிப்பிட்டவாறு பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி பேருமை அடைவதும் தவறு எதுவும் இல்லை.

பர்மா சுதந்திரம் பெற்று விட்டதெனினும், இந்தியாவைப் போல் அதுவும் எத்தனையோ பிரச்சனைகளைச் சமாளித்தாக வேண்டி யிருக்கிறது.

சுதந்திரத்துக்காகப் பர்மா பிரமாதமான போராட்டம் எதையும் நடத்தவில்லை.

எனினும், சென்ற மகா யுத்தத்தில் போது பர்மா பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள் அற்ப சொற்பமல்ல.

முதலில், பர்மாவிலிருந்து பிரிட்டிஷ் வாரா ஜப்பானியர் ஷாட்டியடித்த போது நடந்த யுத்தத்தினாலும், பிறகு அங்கிருந்து ஜப்பானியரைப் பிரிட்டிஷ் வார் ஷாட்டியடித்த போது நடந்த யுத்தத்தினால் பர்மிய நகரங்கள் தாசமாயின, பயிர்கள் பாழாயின, ஆளவங்கள் அழிந்தன.

எனவே, சுதந்திரம் பெற்றுள்ள பர்மா கபிட்ச மடை யுழல், மகத்தான புனருத்தான வேலைகளைச் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

இரண்டு யுத்தங்கள் நடத்தநான் பர்மா தோமெங்கும் ஆயுத வாகனங்களைக் கொண்டுக்கார்களின் கைகளும் அரசியல் விதோதிகளின் கைகளும் அகப்பட்டு யிருக்கின்றன. எனவே, அந்த நாட்டின் கொள்ளை

களும், குட்டி அரசியல் போர்களும் தீவிரத்த வண்ண யிருக்கின்றன.

அரசியல் அதிகாரங்களுடைய வெற்றியின் விளைவாக, இன்னயற்ற தலைவர் தனமான அடிமை சர்க்கார் பர்மா இழந்து விட்டது.

ஆகையால், பல இயல்வங்களும் தீர்த்த பர்மா எதிர்க்கட்சிகள் வேறாமும் கபிட்டமும் அடைவது, மற்ற ஆசிய நாடுகளின் உதவியையே, குறிப்பாக இந்தியாவின் ஒத்துழைப்பையே பொறுத்திருக்கிறது.

இந்தியாவின் தட்டைப் பர்மா பெரிதும் நாடுவதாக, சரீபத்தில் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்த பர்மா பிரதம மந்திரி தவிர, தாது உறுதி கூறியது கூடிய சீக்கிரம் செயலில் திறமேறுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மேலான பூமி என்று பிரசித்தி பெற்ற சுதந்திர பர்மாவுக்கு, பரத நாட்டின் சரீபில் பண்டித ஜவாஹர்லால்நேரு வாழ்த்துக் கூறி யிருக்கிறார்.

"பர்மாவுக்கு அதிர்ஷ்டம் எத்தனாலும் அல்லது துதிர்ஷ்டம் நேர்ந்தாலும், பரத நாட்டினர் பர்மியர்களுடன் தோளோடு தோள் தீன்று அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். இது பர்மாவுக்கு மாத்ரிமல்ல, இந்தியாவுக்கும் ஆசியாவுக்கும் கூட ஒரு மகத்தான புனித தினமாகும்.

"இதற்கு முன் வேறுகாலமாக இந்தியர்களும் பர்மியர்களும் ஒன்று சேர்த்தே மகத்தான கஷ்டங்களைக் கடந்து வந்திருக்கிறோம்.

"இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னதாக இந்தியாவில் அனாதரித்த அருத்தன மாறுவ்வான கௌரவ புத்தர் செய்த உபதேசமே நம்மை இக்கிவப்படுத்தி வந்திருக்கிறது.

"அந்த மகான் உபதேசித்த நம்ம தியாவாலும் மொதானமும் தான் இன்னதைய உணை உய்விக்க வந்தது" என்று ஜவாஹர்லால் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எவ்வே, இந்தியாவிலும் மாத்ரிமல்ல, பர்மாவிலுள்ள இந்தியர்களிடமும், மற்ற ஆசிய நாடுகளிடமும் பர்மிய சர்க்கார் மொதானத்துடனும் நம்ம தியாயத்துடனும் நடந்து கொள்ளுவார்களாயின், பர்மா பெற்றுள்ள சுதந்திரம் தீர்த்தாயிவிட்டால், பர்மாவுக்கு உட்க நாடுகளிடையே சீரும் சிறப்பும் செல்காத்தும் ஏற்படும்.

தெளரவத்துக்குக்
கருணை பல

வேலை சிறத்தம் செய்தவர். ஐ. ஓ. களில் சிறு சென்னை சர்க்கார் கலெக்டர் கொள்ளப் போகும் கட்டகங்களாகக் கொளியாகி விடுகின்றனர். சேரத்தின் வந்திருக்கும் செருக்கையான கிணையலின் கண்ணா சர்க்கார் இலாகாக்களும் சர்க்கார் கத்திரியாகத்தொடங்கும் முழு மனதடனும் கைக்கத்தடனும் வேலை செய்வ வேகம் வது அகலிடம். சூத்த முடியையான விஷயத்தைச் சென்னை சர்க்கார் அடிமையாக வந்த விட்டாலான தங்குத தங்குத லைய மைய கொள்கத்தையே பெரிதாகக் கருதிவிட்டாலான வந்த தெரிய விட்டும், வேலை சிறத்தத்தில் கருவிட்ட வர்களை எல்லா பிரிவாகப் பிரித்த கால விதத் 'தண்டனை'கள் தனித்திருக்கிறார்கள். 'தண்டனை' வந்த கலெக்டரான பெயர் தானே தவிர, கலெக்டரின் கண்ணம் கிடைக்க சாமான்ய கிணையல்கள் தான். என். ஐ. ஓ. க்கள் பெரிய கட்டம் வதுவும் அடைத்தவிடப் போகின்றனர்; சர்க்காருக்கும் வாயம் தந்தும் கடைக்கப் போக வது கிணையம். கருவியும் "வேலை சிறத்தம் செய்தவர்களைத் தங்குத்த விட்டோம்" என்ற கொள்கத்தையே அடைவம்பொருட்டே இந்தகால கத்திரிய போடப்பட்டிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இது பெரிதும் கருத்தத்தக்க கலெக்டர், பகலகருவிய இலாகாவைப் போக்கவத்தின் தோன்றி வகைத்த சிறப்போது இலாகா அகலிடம் கருவியாகவென்ற, "இந்த போய் காலை கா!" என்றார். தங்குதகால செரத்தப் பிப்பிடுகினி கிணையத்தில் வந்த சாமான்யகி கடைக்கயானகத்திலாகவாகக் கொண்ட சென்னை சர்க்கார் இலாகா பகலகலிடம் கட்டிய பெருத்தங்காலகைக் கைக்கொன்ற கருக்கலாம். "வேலை சிறத்தம் முழுத்தோன்ற" என்ற என். ஐ. ஓ. கலெக்டர்களுக்கும் ஒப்பக் கொள்ககருக்கிறது. முழுத்தோன்றி வகைத்தகலிடம் கருவியாகவென்ற கட்டம் பெருத்தங்காலகையே முழுதும் வண்ணித்த விட்கருத்தாம், அத்தகால வண்ணிப்புக்குப் பத்திரகாலகைக்கப் பிப்பாடு வப்போதும்

எனது முகத்தில் டெர்டு சென்சார்சன் ;
உத்தராயாக கோயும் செவ்வார்கன்.
இப்போது இந்த அத்தியந்த காலவித
சண்டனமேன் னவாண்டதனும் என்சார்
சிப்பந்தின் மனச்செய்யும் ஆதரமும்
கடைசார்கன். மதமடியும் அகத்தொழு
வகாலது தப்புகுதி காட்ட மும் சென்
போது அகத்தொழுவி போச்சொருச் செவி
கொழிப்பார்கன். மீண்டும் தவறான வழி
கவிரே இவற்றொர்கன். அத்தொர் சர்க்
கார் மதமடியும் கண்டப்பாண டெவகர்
கவரன் எதிரே கோண்ட விருத்தும்.
இத்திரபாண, சர்க்கார் இயந்திரம். —
எத்தொகே டெவடத்தப்போய்ச் சரியாக
கோய செவ்வாமலிருக்கும் இயந்திரம். —
மேலும் மேலும் செவ்வகொண்ட கரும்.

தேவரேட்டி டெவலப்மென்ட் கம்பனியிலுள்ள
பேர்திட்டம், எம். ஜி. டி. கம்பனி டெவலப்
மென்ட் கம்பனியை எம்.ஜி.டி. நேரடித்
தொகுதி தொழிற்சாலைகளில் விநியோகிக்கும்.
தற்போது டி.கே.எம்.எஸ்.எல்.சி. விநியோகம்
கூடுதலாக அதிகரிக்கப்படுகிறது.

யன். ஐ. ஓ. ரெஸ் சிதரத்தத்தக்கு
ருக்கும், அவைக்குறித்த உம் ஒன்றும்
எழுதப்படுகிறதோம். ஏனென்றும்,
"ரெஸ் சிதரம் செங்கோம்" என்ற
தொடங்கியிருக்கிற அவர்கள் ஏதாவது
என்ன அடையாளங்கொண்டவர்கள் அந்தக்குறியை
தொடர்ந்து சிதரம் பிடிப்பார்கள்.

கடைசி தேதியில், என். ஐ. ஓ. சந்தி
தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற
கொண்டாண்மைப் பணிப்போட்டி, உண்மை
பரம்பரை மெய்நிறுத்தம் தொடர்ச்சியாக
என்ற காரியம் நிறைவேற்றியது. அக்கால
பிரதான, முதலாம் துணை, தேர்தலுக்கும்
தகுதிக்கும் தொடர்பு வாரியத்தில்
திருவிழாவின் பணி நிறைவேற்றியது.

என். ஜி. ஐ. சேன் கோபாலதத்தம்
செய்தது வீடுகு என்பதும். அது முழுத்
தோஷியாக முடிந்தது என்பதும் இப்
பேரது என்பட்டாக வெளியாகி விட்டது.

தொழிலிக்கும் காரணம், “என்.ஜி. ஓ. க் களில் வெ ஐந்தாம் படைகைர் இருந்தத தால்” என்றும், “கையில் போதிய பணம் இல்லாதததால்” என்றும் சங்கத் தலை கந்தன் சொல்லியுள்ளார்.

இந்த நகர அரசாங்கமே சென்னை லிருந்தே, சிவசுப்பிரமணியன் சரியாக அளித்த செலவுகளை ஆர்தன் அங்கிருந்து இங்கு பெய்த வட்டியினை.

அன். ஜி. டி. கோல் தீர்த்தம் தோடெ
யாடத்தத்திக்கு உரையாடும். -- துக்கியயாட
ஒரு உரையாடும். -- அந்த கோல் தீர்த்தத்திக்கு
யாடும் உரையாடும். அந்த இடம் அப்படியான.

கருத்தொன்றாகக் கிடைத்துச் சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராடியபோது அவர்களுள் ஓப் பக்க பண்டாரப் பொதுஜனங்களின் அபிப்பிராயம் இருந்தது.

கனென்றும், ஈந்திரன் காதிரன் தன்
கருக்காயப் போராடவில்லை; தன்
தொந்த எந்தத்தாயப் போராடவில்லை.
தொந்தத்தாயப் போராடினான்; தொ
ந்தத்தாயப் போராடினான்.

தேசத்தில் பல தொழிலாளர் வேலை
நிறுத்தங்கள் செய்திருக்கின்றன. இந்த
வேலை நிறுத்தங்களில் பெரும்பாலும்
பொதுமக்களின் ஆதரவு தொழிலாளருக்கு
இருந்தது. ஏனெனில் தொழிலாளர்கள்
சமூகம் என்ற கண்ணிலும், முதலாளிகள்
கொழுத்த பணக்காரர்கள் என்ற கண்ணிலும்
பொது மக்களின் பணதில் குடிசெருள்
பெருந்தன. எனவே, தொழிலாளர்—முதலாளிகள்
போராட்டத்தில் பொதுமக்கள் அபிப்
பிராயம் அநேகமாகத் தொழிலாளர்
பக்கமே இருந்தது.

ஆனால் இந்த மெய்யுடையும் 1947-ஆண்டு 15ஆகஸ்டுப் பிதரு பெரிதும் ஈதல் உடையதிருக்கிறது.

அந்த தேசியக் கை ஒப்பந்த
யாத்நி நியமனத்திதான தேசத்
தலைவர்கள் இத்திய யுனியன் சர்க்காரின்
பெரியபுது சந்தக் கொண்டாண்.

கனகே, அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளிகள் கூட்டும், வேத யா தான் கூட்டும், தகவலுடைய குறாவை முறையிட்டும் கொடுத்தியெனத் தீர்த்துக் கொடுக்கதான் முறைபடி தக்க. வேத நிறத்ததையும் கூட்டுகொடுத்த தகவ ள்ளது பொது மக்கள் கருதுகிறார்கள்.

எத்தனையோ ஆண்டுகளாகக் கஷ்டப்பட்ட
இம் கிடைத்த தேசத்தின் எந்திரத்தை
எந்தச் சிறு கூட்டத்தாலும் தக்கவாறு

சுவாமிநாதர் அவர்கள் திருவடிகளில்
நமர் கருகடி பெறும் அடியாள்.

முதலாளிகள் அளித்த செலவைத் தவிர
மிகுந்திருக்க வேண்டிய நியமனம்
இருக்கின்றது. எனவே தொழிலாளி
களின் எந்தவகை கட்டுப்பாடும் ஒரு மெ
யமான முதலாளிகளின் எந்தவகை ஒரு
காலும் வேற நியமனம் பெரிதா
கியிருக்கக் கூடியவர்கள் அல்ல.

அப்படி வினாக்கும் பொது, தொழி
வாளிகள் ஏன் வேலை திறத்தம் செய்வ
வேண்டும்? தேர்தலில் ஏற்கெனவே குடி
கொண்டேயுள்ள பொதுப் பஞ்சாயத ஏன்
அறிவொன்றவேண்டும்?—பொது மக்களின்
பிழைபாசம் ஆகவே 15 உட்கூப் பிறகு
இந்தவிதம் யாதி இருக்கிறது. ஆகவே இது
தான், பக்கிங்காம்—கீனாடிச் தொழி
வாளிகள் வேலை திறத்தம் செய்துவிடுப
தென்று, எந்தததாமின் கட்டக் கிறுத்த
பொது வேலை திறத்ததாம் கட்டக்கின்று.

தொழிலாளிகள் விடுதலையினை விரைவில்
பெறும். இ. ஒ. க்கள் விடுதலையில் இன்னும்
அதிகமாகப் போராட்டம்.

பதம். ஸ்ரீ. ஐ. கீசன் தங்கவேலுத் தேவ
பத்தம் தியாகராஜாடனும், கையாந்த நொழி
காரியாடனும் ஒப்பிட்டுக் கொள்வத
பொருள் உருவம்.

மார். ஜி. ஓ. பிசும் தேர துணைமக்களகமே
மொது துணைமக்களகமே மொது மொது
மொது மொது மொது மொது மொது

தங்களுடைய கோத்த சம்பள உயர்வு —
மறு கோவு உயர்வு — ஆதீயமற்றதொரு
கோடு தீயத்தம் கோத்ததம்.

மன். ஜி. ஓ. கதர் பணக்கார ஐயராண்கள்
வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

செய்யுறு அக்கரை எரித்து. — சூர
புலவனார் அந் அருகு செய்நு நினைவு
படத்துப் போதுபுழை அக்கரை எரித்து—
செய்நு நினைவு செய்கிறது.

கனமே, அங்குக்குப் போ தலை
அபிப்பிராயம் தாதுமா கிள்ளு.

மேலதிக மக்கள் என். ஜி. ஓ. மென்
பிறத்தந்தை ஆரம்பித்ததற்கு இன் னு
இரு மக்கள் காரணங்கள் உண்டு.

என்மொழை பிரிந்துக் கதிராசூரர்
ஆடுவிறை வன். ஐ. ஓ. கைம் கொடுத்த
சம்பாந்தகை காந்திச் சொல்லும் சம்ப
இருந்தாள். மேல் கிதத்தம் வன்
பெருமை எடுத்தே விட்டாள். இப்போ

பொதுஜன சர்க்கார் வந்ததும் மேல்
விறத்தம் செய்கிறார்கள். அதையும் இவர்கள்
தள்ளுவாங்கிறார்கள் சர்க்கார் எட்டுக்கும் எந்த
தில் மேல் விறத்தம் செய்கிறார்கள். தனம்
செய்த பொது சர்க்காரை குழந்தையின்
கொண்டலில் பார்க்கிறார்கள்!

என்னெனவே, அதிகார வர்க்க ஆட்சி யின்போது என். ஐ. சி. கன் பொது ஜனங்கள் விஷயத்தில் எட்டாத கொண்ட முறைமையையும் பொதுஜனங்கள் இரத் துள்ளே மறந்து விடுகாத்தெனின. காந்தியைப் பாராய் சம்பளம் பெற்ற குமாந்தா முதல் என்னை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தார்களும் பிரிப்பில் சான்றிதயவர்தின் பிரதிநிதி யாகத் தம்மை எண்ணிக்கொண்டு பொது ஜனங்களை அடைபிழம் செய்த வர் தான்; அச்சத்தோடு தக்கரிடம் உத்த வரவிறத் துச்சமம் எட்டிவிடுவர். மற்ற ஒரு சர்க்கார் வாரியாவதத்தரும் ஒரு குடித்தனங்காவன் செய்த தனென உத்தரவு ஆவராயம் வாரியத்தாடு குடித் தத்தொண்டு திரும்பி வந்தவர் என்பது அங்கு சம்பளமாகவே இருந்தது.

இந்த அறபகல்வையெ பெங்களம் பொது
 ஐயங்கள் எந்த விவரத்து இன்னும்
 அவைசம் பொதயிலும். எம்மோர் உத்தி
 பொதெதர்வோ தம்மொடைய மதி
 பாயத்தா இன்னும் முழுதும் மாதிரி
 கொண்ட பாயிலும்? பொது மகன்
 அத்தனும்மே எப்படி மத்தலிட முடியும்?

மார். ஜி. ஸ்கான் தங்கள் பொதுவான நியோகம் கவனத்தினை செலுத்த வேண்டுகிறார்கள் என்பதை படியாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் கூறியதை அடிப்படையில் உறுதி செய்யப்படும்.

**மேலாடிபுயம் சூதல்வெமாகா விஷயங்களை
கரினசப் பரத்திசெ சொக்குறேரும்.**

3. என். ஜி. ஓ. கன் கேஸ் சிறத்தம் செய்ந்து பெருக் ததை. தேச சைத்தக்கு விசேஷமானது; அங்களுடைய சொந்த ஸ்ணங்க்கும் பாதகமானது.

2. என். ஜி. பி. கோவை சிறத்தம் குழுத் தோள்வி யுட்கததற்கு ஸ்தலிய காரணம் பொதுண அயிப்பிரயம் அதற்கு அதி சிவயா விருத்தததன்.

3. சென்னை சர்க்கார் இப்போது வாகட்
கொண்டிருக்கும் எடவடிக்கைகளை எம்
துதரிக்கலாம்; கண்டனம் செய்கிறேன்.

ஆதலால், அதற்கு காரணமாகக் கொண்டு
மதப்படிப்பும் ஏன், ஜி. ஒ.க.ன் முறை தவ
ருவ வாரியங்களின் இறங்கல் கூடாது.

4. சென்னை சர்க்கார் தங்களுடைய கனம் சொத்துத்துறைத் துறையின் பெருந்தன்மையைப் பற்றி சொடுத்த விட்டார்கள்.

மம். ஜி. ஓ. சட்டத் தீர்மானமும் அதே
மைய கொள்கைகளைக் கருவிச் சாரியும்
செய்யக் கூடாது; அப்படிச் செய்தால்,
ஆரச் சனங்களை குழப்பத்தில் கொள்
தல் பரி கொடுத்ததாயும்,

5. கோவை சிறைத் தாது, சத்தியாக்ஷிநாதன் முதலிய நுதலதன் தேச விடுதலைப் போரையும் பொது எண்ணத்தையும் அடையாளப்பட்டு கோவையு லுள்ளே. சொந்த சன்னை ஸ்தலமாக அம் நுதலதேசக் காலகாலப்பாற் கொண்டு விட்டதா.

தி. மதுசூதனம் என். ஐ. ஏ. கான் வேலை செய்ததன் முதலிய முதலாளிகள் அயோக்கியம் செய்யாதுவும் பொது மக்களுக்கும் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பது உண்மையே. ஆனால் அந்தக் கஷ்டங்களைச் சந்தக்கும் பொது மக்களும் ஒரு வாய்ப்பாகியிருந்தால் கொள்வார்களே. ஆனால் இரண்டாம் முதலாளிகளான வலியுறுத்தல் செய்தால் என். ஐ. ஏ. கான் சமாளிப்பதே முடியாது.

7. என். ஜி. ஒ.கனியர் குறையான
என்.என்.கு.உணர்ச்சிக்குள்ளும், அவர்
குறையான கோரிக்கையின் பூர்வமாக
குறையான குறையான கோரிக்கை
கொள் உட்கர் உட்கர் குறையான குறையான
கொள் உட்கர் உட்கர் குறையான குறையான
கொள் உட்கர் உட்கர் குறையான குறையான
கொள் உட்கர் உட்கர் குறையான குறையான

ஜெ. ஜெ. கண்டகத பேச்சுமே படிக்கும் போது, கதை என். ஜி. கு. கோய்க்களில் இருக்கும் கிசுக்கு கச்சுப் பிடிக்கும் கச்சு, கம் போலும் அங்குக்குக் கோயமும் வசலும்.

உதயபா மிகுந்த போதிலும் உண்மையாகச் சொல்வது எந்த யோசனையைக் காம்சொலந்தே கேள்வியடையும் என்ற வண்ணியை எழுதி விருத்திசெய்தேன்.

இப்போதன் மிகுந்த நிலையில் அவர்
கூட்டுக் கோபம் உண்டான போதினும்
பின்னால் உண்மையை உணர்வார்
என்பதில் என்னதான் ஐயமில்லை.

[illegible]

கடைமையில் 7-30 மணிக்கு மதகையில்
உத்த கண்ட கந்தா முது காரை
தமிழ் விழாத சங்கரா இந்நில சர்க்கா
ரின் கதிமந்திரி ஸ்ரீ ஆர். கே. கண்ணாசாமி
செட்டியாரும், தலைவரவர்களிடம் சிறை
வர் கையி பந்திரி கையம் அலுவலகில்கம்
செட்டியாரும், கையம் டாக்டர் ராஜாஜும்
மதகார்க்கு கந்த விட்டாரகையம்! தமிழில்
அக்காசு ஆரகம் அகர்களுக்கு! ஆகவே
மதகாத் தமிழ்ப்பாசன் அந்த காரை
கடிகல் கந்தகர்களுக்கு ஒட்டக்கு இடப்ப
கா காரைதடி கதித்தாரகன், தமிழ் அன்
பகன் புலகரு, மோ காத்நிலகன்
கோஷிக், புகாரகளுடனும், புகார கும்ப
மரிபகாதகளுடனும் தமிழ்த் திருகாசன்
காரகெதடி கையத் தகைர் ஸ்ரீ பி. க.
ராஜாஜும், கார்பாரில்கன் ஸ்ரீ கன். கம்.
ஆர். கப்பாரகனும், ஸ்ரீ கன். திருகாசாமி
பாதிரிடம் சங்ககர்க்கு கதிருகந்த பிரதம
மந்திரி செட்டியார், டாக்டர் கப்பாரகன்
முதலியவர்களுக்கு மாரை குட்டி கதித்திரி
பகன் காரகெத்தன்.

14

பனதையும், இன்னொரு தமிழ் மான் மேற்கு வங்காளச் சைன்ஸ் பதவி வகிப்பவரையும் டாக்டர் பெருமையுடன் குறிப்பிட்டபோது மதகா மச்சளும் பெருமீத மனத்த ஆவாரித்தார்கள்.

கடைசியில் ஸ்ரீ எம். கிருஷ்ணசாமி பாரதி அவர்கள் தங்கே உரிய உரத்த குரலினும் அழகான தமிழினும் கத்தரேப சாரம் உரி முடித்தபின் கைக்காட்சித் திதப்பு விழா முடிந்தது.

அந்தக் கட்டத்தத விட்டு வெளியில் கத்தவுடன் என்னுடைய அக்கம்மாள் என் காம் சரியாக இருக்கின்றனவா என்று என் னிப்பார்த்தேன். சோமகந்தாக் கவுன் புண்ணிப்பத்தில் என்மா அக்கம்மாளும் சரியாக இருந்தன. ஆனால் என்னுடன் கத்த கைப் மட்டும் என்னை அடைபாடும் தெரிந்த கெண்ட முடியாமல் வெருவேன் தவித்த விட்டு "என்னப்பா இப்படி கேள்வி விட்டாய்? ஒரு கானிலேயே ஒரு சான் கன்கித்து விட்டாயே!" என்று வியப்படை க்டேட்டாள்.

"ஒன்றாகிய டாக்டர் ராஜன் தித்த கைத்த தமிழ்க் கைக் கட்டினையப் பார்த்தப் போயிருக்கேன். அந்த கைப்பைத்தப் பார்த்ததில் எற்பட்ட உத்தரகத்தினும் என் உடம்பு அக்கவையு ஸ்ரித்த உயர்த்த விட்டது! எம்மாறியார் பாடல்வினைக் கட்ட ஸ்ரீசங்கரதரின் தோக்கைப் போவ!" என்றேன்.

கைக் கட்டியிலிருத்த திருப்பும்போது புது மண்டபத்திலும் ஸ்ரீகுடி அம்மன் கோயிலின் பல பகுதிகளிலும் தமிழின் பெருமையைக் குறித்த காகைக்கம் எழுதப் பட்டிருந்தன. தமிழின் தனித் திதப்பு கைத்த "த" கைத்தக்கு ஒரு துடத்தில் முக்கியத்தகம் கொடுத்த எழுதி இருத் தது. "மாத் தம்மை இதிகு செய்யும் மடமைகைக் கொடுத்தகோம்" என்ற கைத்தகைப் பார்த்தவுடன், இத்தப் போரிடை எழுதிய தெரிக்ககைத் தமது தமிழ் கைத்தகைையும் "த"கைத்தகைத் தமக்குள் அபா கைக்கையும் கட்டி விருக்கும் முறைகை என்னி விபத்தேன்!

★

பிற்பகல் ஒன்ற மானக்குப் புது மண்டபத்தில் தமிழ்த்திருகாம் ஆரம்பகாரு மேன்று அறியிக்கப் பட்டிருத்தது. இந்தக் கட்டத்திற்கு கம்படிப் போய்ச் சேர்ந்த என் த என்னும் இரண்டு மனி முத்த

கொண்டே என் மகைத் கைக்கப்படுத்த ஆரம்பித்தவிட்டது. கானில்க் கையாண மண்டபத்தில் கைத்த அனுபகத்தி விருத்ததான் இந்தக் கைக்கம் எற்பட்டது.

இருத்ததும், என் மகக் கைக்கத்த ஒரு 144-வது உத்திரவு போட்டு அடக்கி விட்டுத் திருகாருக்குப் புறப்பட்டுடன்.

கோயிலுக்குமே என் கிதிர்பார்த்தது போனகே கட்டம் அபாசமா விருத்தது. ஆயினும் முண்டி யடித்தல் கொண்டு சென்றேன். புது மண்டபத்திற்குள்ளும் பிரகேசித்த விட்டேன். மண்டபத்திலும் என் கிழந்தால் என்னெயாடப் போகும்படி கட்டம் கெருக்கி அடித்தல் கொண்டு தானிருத்த! ஆனாலும் அக்கு ஸ்ரீ அமைதி விவரித்த.

கானில்க் கைக் கட்டித் திதப்பின் போது எற்பட்ட அதுபகம் காகைத்துக் கைத்தகாருக்கு கைப் படிப்பினையாவித்தது. கானில்க் புது மண்டபத்தில் ஒன்றுக்கு கைது ஒவி பெருக்கென் கைத்த விட்ட துடன் மண்டபத்திற்கு கெளரியேபும் கைக்கக் கெட்டுப்படி எற்பாடு செய்த விட்டார்கள். கானகே, அன்ற கானையும் மதகாருத் தமிழ்த் திருகாம் கிடு அமைதி யாகவும் திதப்பாகவும் கட்டத்த.

தெய்தத் தமிழ் கொழியில் தைகைப் பாடல் பாகக் கவுன் கைக்கம் செய்த பிதகு, தமிழ்த் திருகாம் காகைத்துக் கமிட்டித் திதவர் ஸ்ரீ பி. க. ராஜன் திதக்கை காகைத்தப் பேசினார்.

"தமிழ் கைத்தகைக் கைத்த திதவர் ஸ்ரீ அவிருகெய்க்கம் கெட்டியார் அகர் கைன் முயற்சியினும் இந்தத் தமிழ்த் திரு காம் மதகையில்க் கைப்பெறத்தது. கைத் ஆளுகைக் கைக்கைக்கு முன்னுவிருத்தே தமிழ்க்கம் காகைத்தில் தித்தவர்க்கம் என்ற ஆரம்ப்கிளகைக் கைக்கு பிடித்திருக் கின்றனர். தற்பொழுது தமிழ்க்கைக் கைக் கைக்கி இருத்ததும் தமிழ் மக்க்கம் கைக்கம் முழுமையிலும் பதவி இருக்கிருக்கன். கைக் கைத்த பட்டகாம் தமிழ்க் அகமைப் பட்டுத் தன்னுடைய கைக்கை மதத்திருத்தான். கைத்தகைப் பெற்ற தமிழ்க்கைத் தமிழ்க் கைக்கைப் பெருமையை கிளகைட்டி. கைத் கைத் தமிழ் கைத்தகைக் கைக்கம் கைக் கைக்கம் ஆரம்பித் திருக்கிறது." என்ற ஸ்ரீ பி. க. ராஜன் கொண்கபோது தமிழ் கைத்தகைக் கைத்தகைத் தொண்டுக்கு ஆகையு கட்டிகை தற்கு அறிகுதிபாகத் தமிழ் மக்க்கம் கைக் கைக்கி ஆகையுக்கெய்தனர். (தொடரும்)

மரதத் மகாத்மா

அவன் தந்தையார் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்.

*

மரதத் மகாத்மா, மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்.

மரதத் மகாத்மா
மகாத்மாவின் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்.

*

மரதத் மகாத்மா
மகாத்மாவின் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்
மகாத்மாவின் மரதத்.

அம்ம உத்தரவிட்டிருந்தது. அப்படியான உத்தரவு
 போனால் ஏதாவது விஷயம் இருந்தால் அந்த
 விஷயம் தெரியுமா? அந்த விஷயம் தெரியுமா? (இது
 விஷயம் தெரியுமா? அந்த விஷயம் தெரியுமா?)

சென்னை, 19-12-1963

மரபு மாற்றங்கள் அங்கீகரிக்க
பெற்ற அமைச்சர் மூன்று பேர்
பேரவையிலே பேசினார்கள்.

இந்திய அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்
மூன்று பேர் பேசினார்கள். அவர்கள்
பேரவையிலே மரபு மாற்றங்கள்
பெற்றவை மூன்று பேர் பேசினார்கள்.

(மேல்க்கண்டவர்கள்,
அமைச்சர் மூன்று பேர்
பேரவையிலே மரபு
மாற்றங்கள் அங்கீகரிக்க
பெற்றவை.)

மாப்பிள்ளைக்கு ஒரு கடிதம்

விதாநகரம்

4/12/51 மாப்பிள்ளைக்கு அநேக ஆர்வம்.

இந்த வருஷம் தலை திபாவளிக்கு நீ வந்து விட்டுப் போவது முதல் உனக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டுமென்று ஆசை.

உன்னை என் மாப்பிள்ளையாக அடைவதற்கு முன்னும் மாப்பிள்ளைகளைப் பற்றி நான் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயமே வேறு! தெருவில் யாராவது தோம்ப 'விடை'வைக்கடந்து செல்லும், "மாப்பிள்ளை மாதிரி கடை அளவிடாது!" என்று, சங்கோஜப் பிராணி மாதிரி வாழாது கண்டடங்க, "புது மாப்பிள்ளை மாந்தா இப்படிக்கூட சம்பாடுகிறீர்களே!" என்பேன்!

அது மட்டுமா? நான் தேடுகிறேன் என்று சில ஆசாரிகள் வெளியில் எங்கும் மறைவென்றுப் பரதாமம் ஜாதகக் கட்டாடத் துச்சித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு மாறாகக் கண்களில் 'லோலோ' என்று அகிலிருங்கள்! இவர்களுக்கெல்லாம் ருளியே இருப்பதில்! ஒரு 'கேரேஜு ஹாண்டல்', ஆபீஸ்கள், பால்க் இப்படி சதாசது சில குறிப்பிட்ட திடங்கலில் வானில் போய் கன்று கொள்ள வேண்டியது! உயினை போகிற வருகிற ஸ்பயங்கிலாக் கவனித்து, "உனக்குக் கவியாணம் ஆகிவிட்டதா?" என்று விசாரித்துக் கொண்டிருந்தால் வரவெல்லாம் இடைத்துவிட்டுப் போகிறது! என்று ஜப்பம் பேசும் ஆசாரிகளின் நானும் குறுவருகத்தான் இருந்தேன்! ஆனால் உன்னைத் தேடிக்கண்டு பிரப்பதற்குப் நான் மட்டி சிதாய். இந்த வேதபுரின்வாருக்குத் தான் தெரியும்! உன்னைக்கண்டு பிரத்தியேகம் உன்னை மாப்பிள்ளையாகத் தெரிவிக்கின்றான் என்பது கடிதம் உனக்கும் உங்க அப்பாவுக்குத் தான் தெரியும்!

இதிகாச புராண காலத்திலெல்லாம், ஹைப் மாப்பிள்ளையாக வேண்டுமானால் 'காமம்' முடிவிற்கு வந்ததோ, பிறகு உயிர் தான் பிறப்பதற்குப் பார்த்துக் கொண்டு போலே இருக்கும் கவியத்ததை அடித்து விடுத்ததோ, மலையைக்

குடைந்தோ அல்லது மலையைக் கயிறாகத் திரித்தோ, இப்படி உதவது ஒரு 'சர்க்கஸ்' செய்து காண்பித்தால் தான் பெண்டின் கொடுப்பார்கள்! மாப்பிள்ளைகளின் வீதம், தைரியம், பலம், செல்வம், அறிவு இவற்றைச் சர்ப்பங்கள் பட்ட வர்கள் அறிந்து கொள்ள இம் மாதிரி சந்தர்ப்பங்கள் அளித்தார்கள். கவியாணப் பெண்டும் தான் ஒரு வீதம், தைரியம், பலம், பவவாணம், செல்வமந்தம், பிறப்பிதிரைத் தான் மகாரிது கொள்ளப் போகிறோம் என்று நினைக்கின்றோம். நெடு திருந்தது! இதைப்போல் மந்தி, மாண்டு, மடித்துப் போய் வாழக்கூடும்! நீ இருபதாம் நூற்றாண்டில் எனக்கு மாப்பிள்ளை! "பெண்ணுக்குப் பாடத் தெரியுமா? பாடிக்கத் தெரியுமா? ஆடத் தெரியுமா?" என்று பெண்களைப் போதவை செய்யும் காலத்தின் நீ எனக்கு மாப்பிள்ளை! நீ பெண் பாடிக்க வந்தப்போது, நீயும் உன்னைச் சேர்க்குவார்களும் (நான் வெளிமாதிரி பின்னிப் பின்னிச் செல்லுகிறேன் போட்டபோது உயிர் தாமதமாக நான் என்ன என்னவெனத் தெரியுமா? "சர்க்காசு!" காலம் மாறிவிட்டும்! பெண்கள் ஸ்பயங்கிலாத் தேர்த்தெருக்கும் காலம் வரவேண்டும்! கவியாணம் செய்து கொள்ளுகிறேன் என்று (தைரியமாக!) முன் வருகிற ஸ்பயங்கிலாக்கப்பட்டு சென்றப் பட்டனத்தில் ஒரு வீடு பார்த்துக்கொண்டு வரச் சொல்ல வேண்டும்! அவனைக் கொண்டுபோய் ஒரு 'கடித' என் கடிதத் அவன் பொதுமைவைச் சொதிக்க வேண்டும்!" என்று தான் என்னினேன்!

'மாப்பிள்ளை முறுக்கு' என்றும் வெகு அலகியமாக என்னாக் கொண்டிருந்தேன்! நீ எனக்கு மாப்பிள்ளையான பிறகு இந்த அலகியம் போய் விட்டது! அது 'சாஸ்சிதை' முறுக்கைவிடக் கடினமானது; முறுக்கினைத் தேர் எடுத்ததைக் காட்டிலும் முறுக்கானது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு விட்டேனாடா, அப்பா! "வைர மோதிரம் செய்து போட்டாக் தான் தலை திபாவளிக்கு வரவேன்!"

என்று நீ விதைத்துக்கொண்டு எத்திரைக்
கிரகம் செய்வாயே! அது ஒன்று
போதாதா?

திபாவனிடே இருக்கிறாய் என்றுதான்
இங்கே விட்டு என்ன கிர்த்தனாதிப்பட்டது
தெரியுமோ? உனக்கு 'மைனார் பாக்'
என்றால் உயிர் என்று அதற்குள் உன்
மாயியைக் கண்டு பிரித்து விட்டான்!
அதைச் செய்வ வேண்டுமென்றால்
உடனே! நான் அவனைக் கவிவாணம்
செய்து கொண்டு எவ்வளவு வருஷங்க
லாயிற்று? எனக்கு என்ன என்ன
பிடிக்கும், எதில் உயிர் என்று அவனுக்கு
இன்றும் தெரியாததா, அப்பனே!
'மைனார் பாக்' என்றால் வேதாண்
காரியமா இப்போது? அதற்கு
வேண்டிய உடலை மாவுக்காக நான் ஒரு
உடையும் தான்னுதது மீது ஆஞ்சோல
வாசலிக்குத்தான் தெரியும்! என்
கரைக்கு நான், கரும்புக் கொண்டு
அதிகாரியிலிருந்து கண்டிரோம் ஆரின்
குமாந்தாயைப் பேட்டி உண்டது
என்கரைத் கண்டிரோக்குத்தான் தெரியும்!
நிரட்டுப்பால் செய்வ, பட்டினத்து விதி
களில் இரண்டு சொம்பு பாதுக்காக
நான் அங்கத்தது கோபாயனுக்குத்தான்
தெரியும்! இதைக்கொண்டு விட்டேன்!
நான்கு பவம் காப்பித் தானுக்காக நான்
கணக்கில் 'கட்டி'யில் பட்டினியோடு பழி
விட்டு அவன்கைப் பட்டது என்னைத்
தவிர வேறு பாடுக்குமே தெரியாததா,
குழந்தாய்!

அவன் இருக்கிறானே — அவன் தான் —
என் மாயியை! — அவன் சில பண்டங்கள்கள்
செய்வான்! இந்த உலகிலேயே மிகக்
கடினமான வந்துகடன் தவறு!
அவற்றை அப்படிச் செய்வதற்காக
அவன் எடுத்துக் கொள்ளும் பிரயாணக்
குத்தான் உன்னமாயில் 'இரண்டாய்
பிரயத்தனம்' என்று பெயர்! அப்படி
விரும்பும் அவன் செய்த முறக்கை நீ
வாயில் போட்டு கொளுத்தி தவிர
செய்து விட்டாயே! அந்தப் பேரூ
ளினங்காய் ஒருண்டை என்ற பெயர்திகப்
பொருளைக் கொஞ்சங்குடப் பொருட்
படுத்தாமல் நீ ஐந்தம் செய்த காட்சி
இன்றும் என் மனதை விட்டு அகலவே
யில்லை! தேன்முழல் என்ற இனமையான
பெயரில் அவன் செய்த என்ருக் கம்பிவை
நீ ஐந்தாயிர்தம் செய்த அருகு ஒன்றே
போதுமே! மாப்பிள்ளை! உன் உடம்
வைப்பற்றி இனிமேல் கவனியப் பட
மாட்டேன்! உன்னாடித் துண்டுக்கைக்
கற்கண்டு மாநிரி 'காகா' வேண்டு கடித்
துத் தின்றுதம் அது உன்னை ஒன்றும்
செய்வாது! அரை விசை இரும்பு
ஆணியை அலகியமாய் விழுக்கலாம்?

ஐந்தாயிர்தம் போனில்.....

அதன் ஐந்தாயிர்தம் உன்னிடம் சாவாது! உடப்
பாணாயை முறக்க கிழங்கு! கக்குக்
கடியைச் சாப்பிட வேண்டுமென்று
அவனிடம் விட்டை உனக்கு! இந்த
தேயுன் அகிரையும் மக்காச் சொன மாயும்
உன்னை ஒன்றும் செய்துவிட முடியா
ததா, அப்பனே! திக்கையுமுமான் பவ!

நீ திபாவனிடே வந்து போனதிலிருந்து
உன் ஐர்பகம் இல்லாத கோமே உடை
யாது! ஐயுன் கடை மாநி முத்தாய்
பிள்ளையும் பாக்கைக் கவையிர்தம்
கோளும் திபாவனிடே உடலைத் திரீக்கும்
படி தடவைக்குத் தடவை கேட்கும்
போது உன் ஐர்பகம் வாயில் எங்கே
வடா அப்பா போகும்?

உதமம் கண்டு விட்டது! அதற்குத்
காரணம் உன்னிடம் எய்க்கு ஏற்பட்ட
கண்ட அனுபவம்தான்! நான் வேடிக்கை
பாக எழுதியதை விகல்பமாக எடுத்துக்
கொள்ளாதே! மாமனா! — மாப்பிள்ளை
அனுபவங்களும், மாரியை — மாட்டுப்
பெண் சந்தையுதம் இந்த உலகம்
உன்னவரை இருக்கும்! அவற்றிற்குச்
நிரஞ்சிவித்துவம் உன்ரு! வாழ்க்கை
கவாய்வ மடைவதற்கும் இவைதான்
காரணம்!

செவகம்பெயறி மிகுநி உன்னைப்
பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம் குதகை
மடைகிறது. இந்த வருஷம் பொங்கல்
தத்திரப் பொங்கல்! நீ அவனியம்
புறப்பட்டு வந்து சேர்!

உன் அன்புள்ள
மாமனா.

ராஜகுமாரியின் கர்வம்

மணி

ஒரு தேசத்தில் ராஜகுமாரன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு வேட்டை யாடுவதில் பிரியம் அதிகம். ஒருநாள் வேட்டை யாடுவதற்காகக் காட்டில் வெகு தூரம் போனான். சோம்ப தூரம் போனதனால் அவனுக்குக் களைப்பு உண்டாயிற்று. நாக்கு வறண்டது. தண்ணீரைத் தேடிச் சென்றான். எவ்வளவோ தூரம் தேடி அலைந்தும் தண்ணீர் அகப்படவில்லை.

ராஜகுமாரன் தாகத்தினாலும் அலைச்சலினாலும் களைப்படைந்து கவலை தோய்ந்த முகத்தடன் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்தான். விறிது நேரங் கழித்த ஒரு முயல் எதிர்ப்பட்டது. அரசகுமாரன் கவலையோடு உட்கார்ந்திருப்பதைக் கவனித்தது. "ராஜகுமாரனே! ஏன் யிகவும் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டது.

"தாகத்தினால் கஷ்டப்படுகிறேன். வெகு தூரம் தேடி வலிந்தும் தண்ணீர் கண்ணில் தென்படவே யில்லை" என்று அரசகுமாரன் வருத்தத்துடன் பதில் கூறினான்.

"இசைக்குத்தானு, பிரமாதம்! நான் தண்ணீர் இருக்குமிடத்தைக் காட்டுகிறேன்" என்று கூறியது. பிறகு அரசகுமாரனை ஜுவர் இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது. அரசகுமாரன் தாகத்தைத் தணித்துக் கொண்டான். "பொய் வருகிறுயா?" என்று முயல் கேட்டது. ராஜகுமாரனுக்குத் தனக்கு உதவி செய்த முயலை விட்டுவிட்டுப் போக மனசில்லை.

"நீ என்னுடன் வருகிறுயா?" என்று கேட்டான். முயலும் சம்மதித்தது. ராஜகுமாரன் முயலை எடுத்துக் கொண்டு தன் நாட்டை அடைந்தான்.

அரண்மனையில் அந்த முயலுக்குத் தனி இடம் ஏற்பாடு செய்து, அதற்கு ஆகாரம் கொடுத்துவிட்டுப் பின் தன்படுக்கைக்குச் சென்றான்.

மறுநாள் காடியில் ராஜகுமாரன் எழுந்ததும் தன் கண் களைவே அவனால் நம்ப முடியவில்லை. முயலுக்குப் பதிலாக ஒரு அழகிய ராஜகுமாரி தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அரசகுமாரனுக்கு அவளுடைய காதலைய அறிய ஆவல் மிகுந்தது. ராஜகுமாரி எழுந்ததும் எதிரில் ராஜகுமாரன் நிற்பதைக் கண்டான். வேட்கத்தினால் தலைகுனிந்தான். ராஜகுமாரன் அவன் கதையைக் கூறுமாறு கேட்டான்.

ராஜகுமாரி ததரியத்துடன் பின் வரும் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தாள் :—

"நான் யிதனுபுரி அரசனின் மகள். என்னை ஒரு முட்டான் அரசகுமாரனுக்கு மனம் முடிக்க என் தந்தை ஆசைப்பட்டார். எனக்குப் பிடிக்க வில்லை. காட்டிற்கு ஓடலா மென்று கோன்றியது. ஆனால் அதைச் செய்ய எனக்கு மனமில்லை.

"ஒருநாள் ஒரு தேவதை என் வீட்டில் வந்தது. நான் வேண்டு மென்றே அதைப் பொருட்படுத்த வில்லை. என் அழகைப் பற்றிக் கூவப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். தேவதைக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. என்னை

மூலவாகச் சபித்த
விட்டது. உடனே
காலில் விழுந்து மன்
னாக்கும்படி கேட்
டேன். 'நீ எப்போ
முது உன்னை பறி
வராமல் ஒருவருக்கு
உதவி செய்வாயோ
மறுகான் உன் சரபம்
கீழ்கும். நீ பழைய
படி ராஜகுமாரி
யாவாய்' என்று கூறி
மறைந்தது. என்
மூலவாக மாதின்
பிறகு என் க்கு
அரண்மனையி லிருந்
தப் பிரியமில்லை.
மேலே காட்டுக்குப்
போய்ச் சென்றேன்.

"காட்டில் பல மிருகங்களுடன்
பழகினேன். ஆனாலும் 'எனக்குச்
சிக்கிரம் ராஜகுமாரியாக வேண்டும்'
என்ற ஆசை வளர்ந்தது. அதனால்
பலருக்கு உதவி செய்தேன். ஒன்றும்
பலனில்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால்
உங்களுக்கு என்னையறிவாமல் உதவி
செய்தேன். பவன் விடைத்தது. 'ஐயு
படியும் ராஜகுமாரியாயினான்' என்று
சொல்லி துடித்தான். "மூலவாக
யிருந்த என்னைச் காட்டிலிருந்து எதற்
காகத் தூக்கிச் சென்றுவந்தீர்கள்?"
என்று ராஜகுமாரி கேட்டாள்.

ராஜகுமாரன் சபயோசிதமாகப்
பதில் கூறினான்: "எனக்கு ஒரு

தேவதை பிரசன்னமாகி, 'நீ ஒரு
முயலை எடுத்த வளர்ப்பாய். அது
இராஜகுமாரியாக மாறும். அதை
மணம் செய்து கொள்ளுமாய்' என்று
கூறிவிட்டுப் பறைத்தது. உன்னைப்
பார்த்ததும் அந்த தேவதையின்
வாக்கு என் னுபகத்துக்கு வந்தது.
அதனால் உன்னைத் தூக்கிச் கொண்டு
வந்தேன்" என்றான். ராஜகுமாரிக்குச்
சந்தேகமும் தாங்க முடியவில்லை. ராஜ
குமாரன் சொன்னது பொய் என்று
அவளுக்கு எப்படித் தெரியும்?

அப்போதும் கேட்க வேண்டுமா? அந்த
ராஜகுமாரனுக்கும் ராஜகுமாரிக்கும்
பிரமாதமாகத் திருமணம் நடந்தது.

கங்கோதர தெருவித்தல். எந்திரன் சங்க 29-வது வருஷம் கொண்டாட்டம்.
(மேற்கு வங்காள கலாசாரப் பல்கலை நடுவண் 15 ராஜாஜ் அகாடமின் குடாசீ)
ஜீவதி தாமசிசின் தங்கமணி 18-12-47ம் தகவற்பெற்றது. எத்தியின் பூரி
தாமசி, அவருக்கு அந்தத் தங்கத் துணி குடாசி தோளையே சேராமலிருக்கான்.

**நீங்கள்
கவனிக்கவேண்டியது!**

**குணம் சிறந்த
கோகுத் சுத்தம்
காதலம்**

உத்தமத்து சிறந்த நன்மை
நம் மீதும் வாய்ப்பும்
சிறந்த நன்மைக்கும் தகு
திறவுகூர்வதற்கு உப
யோகிப்பதன்
உண்மையும்
அதுவே

கோகுத் சுத்தம் மிகவும்
சுத்தம்
வாழ்க்கைக்கு

**டி.எஸ்.ஆர்கோ
கும்பகோனம்**

மதராஸ் எஜமன்டு :

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்

மயிலாடுக்கி ரோடு.

திருவந்திகோன் :: மதராஸ்

கோவை, தாமிர் ஜில்லாக்கள்

உ பாசகாடுக்கு எஜமன்டு :

B. பாஸ்பட்டாமி,

மயிலாடு ரோடு, கோகுத்துர்

“எவர்ஸிஸ்வர்”

பாத்திரங்கள்

வேன்னியின் அத்தரம் இரும்பின்
உறுதியும் ஒருங்கே கொண்டவை
(பம்பாய் தேவியாசு உப்பெனியாசு
தயாரிக்கப்பட்டவை)

★

தேன்னித்தியாவிற்குப் பூரண
விநியோகஸ்தர்கள் :

ஸாம்ஸன் & கோ.

எஞ்சின், என்ஜென்டர் மோட்டார்,
பம்பு ஸேட், ஈசர்கள்

8/22, பிராட்டிவா, மதராஸ்

தக்தி: "BARAPASH" [பாசு: 4521]

★

வேலியூரில் கிடைக்குமிடம் :

திருச்சி தீவ்வாவிற்கு :

S. T. P. R. சிதம்பரம்

83 மடக்குச் செத்திரா வீதி, தீவ்வாவில்

மதுபார், கோர்ட்டி, தி லுனன் துபுரத்திற்கு :

மெலர்ஸ் சுரேஷ் & கோ.

செத்திரா ரோடு, மன்னுசாமிக்கி நெருக்கு

சேலம் தீவ்வாவிற்கு :

எஸ். வி. ராமலுதன்

60 ரூடாடாணி ஸ்டோர்ஸ்

திவ்வாவில், தாமக்கல் (சேலம்)

தஞ்சை தீவ்வாவிற்கு :

எம். வி. எம். ஸ்டோர்ஸ்

கும்பகோனம் ராஜகிரித் நெரு

கும்பகோனம்

செத்தி, கோக்கட்டி, மட
ஆதட்டி, திருநெல்வேலி ஆகிய
நிலையங்களுக்கும், அதே வகை
தாமக்கல், தீவ்வாவில் ஆகிய
இடங்களுக்கும் எம்-மெனியாசு
கிடுப்பினார் வருவார்.

அவர் யார்?

எல்லா

‘ஆனும் பென்னும் சயம்!’ என்ற என்னதான் கடிபுயாபம் செத்திலுறும், பெருமையில் அந்நா உண்கையாக்கிச் சாம்பித்தாலும், இந்த ஒழிதே டாமி அருத்த குடிலும் விஷயத்திலும் ஒழி டாமித் தொத்திக் கொள்ளும் விஷயத்திலும் பட்டம் என்றும் ஆடகர்களுக்குச் சமமாக வாட்டோம் என்பதை அன்ற அனுபவத்தில் கண்டேன்! காலியும் ஆப்பத்திரியிலிருந்த என் கிணெயி ஒருத்தியைப் பார்த்தவிட்டு டாமித் திரும்பினான் மறுக்கி ரோகம் உண்டாகிய விட்டு இறக்கும் சமயத்தில் கண்ட கைத்த விட்டது—அந்த ஒரு வினாடியில் என் சந்த கடியும் ஒழிந்தி விட்டது. என்னை என் சமாளித்தது கொண்டு பூமியில் கிரியாகக் கால் ஊன்றி கின்றதாம், எனக்கு முன் உண்டாகிய விட்டதற்கின ஒருவர் எனக்குக் கை கொடுத்த உதவியை உணர்ந்தேன். அவர் அப்படிச் செத்தா விட்டான் என் கதி என்னவாடி விருத்திருக்கும் என்பதை இந்த கிணைத்தாலும் என் உடல் கெடுக்குமே!

படபடென்ற அடித்தது கொண்ட கொடுகடன், ‘என் உடலுக்கு கிணை உடனாய் பட்டிருக்கிறேன்; கந்தனம்!’ என்ற உதவிவிட்டு விடுகிறென்ற கிரியாப் பூர் செல்லபல் ஸ்டாண்டிக்கு கந்த கிணை கொண்டேன். கணக்குப்பின்னும் அவரும் அக்கு கந்த சேர்ந்தான். அடைபாற செல்லும் பல் கந்த கின்றது. என் கதினேன், அவரும் என் பின்னும் கதினார், என்னை இருகருக்கும் எதிர் கதினா உட்கா இடம் கெடத்தது. சந்தப் பொறுத்த அவர், “கிணை எக்ளே பேரெ திணை?” என்றார், “மயிகாப்புகுக்கு” என்றேன். இந்தச் சமயத்தின் கண்டட்டர் காலும் அவர் தனக்கு அடைபாற்றக்கு ஒரு க்கெட்டும், எனக்கு ஒரு க்கெட்டும் காக்கெட்டு. என்ன கதினப் பிரகடித் தனம்! என் பெண்களாகக் காதை அகரிடம் கிட்டினேன். அவர் அதை

காக்கிக்கொண்ட மதத்த விட்டார். அந்தப் பண்டில் அகருடன் மேலும் தந்தகம் செல்ப இயகாதகனாய் என் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு என்ம விருத்தேன்.

“கிணை எந்தக் கல்லூரியில் படிக்கிறீர்கள்?” இந்தக் கேள்வியை அவர் கேட்டதும் எனக்கு கந்த கிரியை அடக்கிக் கொண்டு என், “படித்தாவிட்டது! காலாணிக் கல்லூரியில் கெயியா விருத்தேன்” என்றேன். அகருகடைய உடைபயயம், அடைபாற்றக்கு அவர் க்கெட்ட காக்கிக் கொண்டதையும் பார்த்த அவர் கொகெடகையச் சேர்ந்தவா விருத்தகனம் என்ற கிணைத்தது கொண்டேன்.

அடுத்த ஸ்டாண்டிப் பெரியவர் ஒருவர் கண்டகிரியேறி அவர் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார். பாகம், அவர் பென்னுக்கொ போத்திக்கொ கான் தேடக் கொண்டிருந்தார்போதும், என் ஆப்காடியினர் சமாளியாகக் கேள்வியைக் கேட்டு அவரைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்த கொண்ம முயன்றார். இது எனக்கும் கொகிரியாக இருந்தது—எனது அவரைக் கேட்ட கொகடியாகத் கேட்டகையே எனும் தெரிந்த கொண்டேன்.

கண்டகியில் அவரை உற்றக் கெளரித்த போது எனக்கு ஒரு சந்திரை முண்டாவி விருத்தது. அவரை தீர்த்தது கொண்ம என்னை, கல்லூரியில் என் அதைக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததும் ஒரிகண்டு மாதக் களுக்கு முன்பு எனக்குக் கெடத்த புதாய் பட்டதாத் தேடி தேடி என் தோடியேன். அது கெடக்கெயின. என் அகையினிய இறந்தகனாணேன்.

தேத்தியபோ இடக்கெயில் தெத்தியபோ வித குரிய அந்தமனக்கெயை தெத்தியபோ காலில் கந்திரைகளும் தெகிரியாகளும் க்கெயிக்கெடுக்கெடுக்க. ஆனும் க்கெயை க்கெயிவித் கிரியைமாய் கிரியாட்டு மாதகனத்திகிருத்த குரியன் அந்தமிற்கும்

காட்டுமையர் கண்டால் அதை எந்தக் கவி யானும் எதிரியினாலும் கண்ணில் காண வாத. அந்த அழகை அங்கு கோரில் காண்டு அனுபவித்ததற்காக உணர்வுமிகும்.

வினாயாடிகள் அடைந்த வெற்றியின் பூரிப்புடனும் கீழ்ப்புடனும் பசும்புத்தகா யில் பரிதாப அம்சமாகக் காட்டுமைய அனு பவித்தது கொண்டிருந்தேன். இருட்டி யதும் 'காட்டுமைய' எடுத்த கிசிக் கொண்டு என் அகதையை கோட்டு எட் டேன். மானாவிசன் உதவிதரவேண்டுமென்று கேட்டபின்னும் கூடத்ததற் தாண்டிச் சென்றபோது அங்கு மாட்டப்பட்டிருக்கும் 'அதிக்கைப் பகை'வருமில் என் கந்த தும் காட்டுமைய கிசிக்வேன். அந்தப் பகை யில் குத்தப்பட்டிருந்த சிறு பகைப் படம் என் கவனத்தை ஈர்க்கிறது—இங்கு, படத்துக் கீழில் என்ட அதிக்குமையே என் கவனத்தை இழுத்தது என்ற கொள்கை கென்றும். அது இதனால்:

'இந்த மன்னதனக் குடையகன் யாரோ அகல் படத்தை எடுத்தக் கொண்கலாம்! எதெழியில் இப்படியா தவிக்க விட்டுவிட்டுப் போய் விடுவது? அழகுதான்!'

என்ன போக்குரித்தனம்! கிவிடப் யாராகது இதைப் பார்த்தால் மானாவி களைப் பற்றி எவ்வகை, கெவ்வகை தினை தந்து கொண் மாட்டார்? படத்தை எடுத்தக் கொண்டு அதிக்குமையக் கிழித்தெறித்தேன். மறு கால நிலையிலின் உத்தரவு பொற்றப் பகைகவி விருந்த அதிக்குமையின் மூக்குமையான கந்தை தழுக்காரைக் குத்தி கைத்த விட்டு மற்றவர்களை அப்பதப்படுத்தி யேன். மானாவிசனின் தூக்கப் உணர்ச்சிக்கும் குதம்புத்தனத்தக்கும் கோட்டுக் கோட்டு இடமல்லகென்றும், அகமியமான அதிக்குமையே கெளரிவிட விரும்புகோர் என்னிட விருத்த சாலி கையப் பெற்றதுக் கொண்கலா கென்றும் ஒரு அதிக்குமைய எழுதி கட்டிவிட்டு, இந்தனை எனும் சம்பா சந்தி கைக் கப் பட்டிருந்த என்னுமக் கதவக்கு ஒரு பூட்டுப் போட்டு விட்டேன்.

இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு மானாவிசனில் சில விவரிகள் அந்தப் படத்தைவும் என்னையும் சேர்த்து எதேதோ கதை எட்டியதை என் கவனிவரைய விருக்கவிட்டேன். இருந்தும் அதை என் பொருட் படுத்தவில்லை.

சில காட்டுகளில் அதை எதேதோ போனென் டும் பிரயாணத்தின் போதுதான் படத்தின் கிணறு காண்கு கந்தது.

இத்தனை காலும் யாதொரு கவிமய கிணையம் எத்திரிப் பதகையாகத் திரிந்த கந்த என்னை இப்பொழுது இந்தனை எத்திரிந்தோ கந்த குந்த கொண்டது. கிணையின் கிணியில் பேசக் கூட்டம் தோன்றியது போல கிணையமாக விருத்த என் உத்தத்தில் எக்கம் தோன்றிப் பதக வலிந்த. என் பூர்வ கதைப இக்கே கொன்றுவிடுதேன்:

61ன் பெயர் பத்மாகதி. இந்தக் காத்தினைக்கு காண்கு கவது இருபத்தி ஈண்டாகி விட்டது. என் தந்தை ஒரு கவநிப் பன்னிக்கூட உபாத்தியாயராக இருந்தார். அவருடைய உறுதயக்கார இரகசிதரோடு என்னமோ இரண்டுபெண் குந்தகதனைப் பெற்ற பிறகு என்

ஆபாசங்கள் அனுபவித்த உலக வந்த அகாலகால அகந்தினைன். பாச வது கண்ணைக் கவரும் காலையே புட னையோ அணிந்து கொண்டால் கான் மட்டும் அகந்தப் பந்தி ஒத்தும் விசாரியாமல் கவனித்ததாலே கான் உக் கொண்ட டென். ஏதாவது கவனமெடுத்து மற்ற கர்கள் விசேஷமாக ஆகட அலங்காரங்கள் செய்த கொள்ளும்போது கான் மட்டும் சாதாரண உடையே தரிப்பேன். பாசவது ஆடவர் கந்தால் கவனிக்கோணித் தயம் காமல் கின்று விசாரித்து அனுப்புகேன். இப்படி கெல்லாம் கட்டு கொண்டு கான் தனி கழிவே கட்டுததால் கெரு கெரோ கன் னிடம் கெருக்கிப் பழகி கட்டுக் கொண்ட னர். கான் மதித்துப் போற்றிய இரு களில் ஸ்ரீமதி கந்தாமணி ஒருவர். அகரு கடைய கிட்டக்கு கான் அடிக்கே கெல்லதென்று.

அந்தலகந்த கோஜாப்புகை கெத்த வதன கார்த்தியையும், கருகண்டுகோ கென் ஐயுறத்தக் கிழிசேயையும், அகந்தா கெற்பம் கவிப்பெற்ற கந்தத போன்ற உடகவையையும் கெற்றிகா கிட்டாஹம்

கான் பார்ப்பதற்குக் காராக கங்குலே இருப்பேன்.

சாதாரணமானவர்களின் கதிப்புகு அஞ்சாத கவிதை கெற்ற இயற்கையின் கெகத்தக்கு முன் கான் இந்து தோகி யகைத்தேன். காரணம் கெகித்தகாலுக் தான். அகருகடைய கெயரும் அத்தடன் அவர் கிகாசாமகாதவர் கன்பதம் அந்து பல்லில் கெரியவர் கெட்ட கெக்கிக்குத் துக் பதில் கெக்ககிவிருத்த தெரித்தது. கடுகு இது ககைக்கு அகந்தத கந்ததய கனித்தது!

★

ஒரு கான் தலை கண்ணைக் கப்பித் தனுப்பினான். கான் கெக்தேன். அகதி களில் கதகிக்காக கிதி திரட்ட ஒரு கமிட்டி கதபுத்தப்பட்டிருப்பதாயும் அத்தக் கமிட்டியார் பல கெருக்கிவின ஒத்தகாலுப் கைக் கெண்டு ஒரு கதம்ப கிதந்தி கட்டத கதபாசைக் கெத்து கருகதாயும், ககைக் ககந்தியும் ஒரு கடை கிதந்தியும் குச்செக்ட்டாகும் தாகெண்டு கெந்து அக்தக் கெட்டக் கெண்டதாகும் தெரி

கித்தகிட்டக் கெந்தகிவின கார்பா கெருப்பை கான் கத்தக் கெக்க முடியுமா கந்து கெட்டார். இந்த காதிக் காரியகெண்டுக் கான் குதித்தக் கெண்டு புரப்படு கென் கந்து அவருக்குத் தெரியும்!

கதாசன் கால கத கணி கெருக்கு கருப்பு முடியும் தகையின் பிழன் கன்னிடம் ஒரு தகண்டு ககெத்தகக் கெருத்தான். கமிட்டியைத் தேத்த ஒருவர் கடுகாத கைக்கு கத்திருப்பதாகும், உடகை கான் தன் அகந்தக்கு ககெகெண்டு கெந்தும் தலை கருதி கிருத்தான்.

அகந்தக்குக் ககெகெத்த கைத்த கான் திகைத்த கித் தோன். தலைக்கு கதிகித் கதவுக்கு முதுகுப்புகாக உட் கார்த்திருத்த அவர் கெது காகு கிண்ட; ககந்தான்; அகந்த ககைக்கு கத்தகெகெடு தெரியும் கன் பகைத் ககைப்பித்தக் கெக்கதா, கெக்டாகா,

பாவித்திரைமாம் உடந்த விட்டது. ஊராருக்காக இன்னொரு தாம் செய்த கொண்மைகளுதல்தான் பாவி!" என்ற உயிர் கொண்டு எழுந்த, இவ்விதம் பாவிதம் என்னைப் பழந்தியமாய்க்கிய அந்தக் குதம்புச் சிறிப்புடன் என் அருகில் வந்தார்.

என் காரணம் அகருமைய பிடியில் சித்தித் திடத்தோடு நான் அகனா, "இந்தப் படம் எல்லாருக்கு எப்படி உன் திருக்கும்?" என்ற கேட்டேன்.

அகருக்கு ஒரு தன்மை இருப்பதாகவும், கருட ஆம்பத்தில் அகன் எல்லாருக்கும் தெரிந்த ஒரீயாண்டு மாதங்கள் படித்த விட்டு சித்த விட்டதாகவும், கனகனாடன் அகன் அகலபாது கொடுக்கையில் உயிர் திருமென்றும் உயிரிற், படத்தாது அகன் எழுது கிட்டிருக்கிறதும் என்றார்.

★

செரித்த விட்டது பழுது பார்த்து கொள்ளுதற்குக் குடித்தனம் கைக்கிற் கொடுக்கப்பட்டது கொண்டு, போய் பண்டகஸைத்தே எல்லாவிடிலிருந்து என்

தான்வரை எடுத்தக் கொண்டு வந்த சென்றேன்.

அந்த பொங்கல் பண்டகம்.

எந்தமிக்கார் திருவாராய் அந்த பரிசென்ற பஞ்சம் பூசிக்கொண்டு, அகருக்கு மிகவும் பித்தமான கிராமமான ஆராய் கித்தத்தில் ஒரு புடையமைக் கட்டிக் கொண்டு, எப்பாணத்தக்கார கைக்கிற் ஆபாணவரை அகரித்த கொண்டு.

இந்த அகனாரிடில் அகனாடைய கைக்கிற் குயிர்த்தெய்வத் தருவன எந்த பித்தான உண்டகைய அப்போது என்னு பித்திருந்தேன்! இந்த உண்டகைய ஆகனின் உணர்விலையோ என்னவோ! அகனன் மட்டும் பெண்டிருக்கையிலும் கட்டினும், பட்டினம் புடையதிலும் இருக்கும் பிரேமையைப் பரிசெத்தகண்ண மிருக்கிருந்தேன்!

அந்ததான் முதல் தடையாக என் பத்தியும் சித்ததையும் எந்த குதாவத் தடன் பண்டகஸைப் கொண்டதும் சித்தபாணை மதம் பெண்டிற் போய்க் கொடுத்தேன்.

திருகைப்போய், மஞ்சள் பூசடனும் குத்தும் திவந்ததனும் மன மான மஞ்சள் கொத்ததனும் பிரசுரித்த பொன் உற் பானில் பொங்கல் பெருகு பொன் சென்ற பொங்கிற் கொண்டிருந்தது. என் உண்டதிலே உகனா பொங்கிற் கொண்டிருந்தது! அந்தத் தை மாதம் குத்தாற் தேதி குயிர்த்துத்தெய்வம், கபியோகை முகத்தத்தின் என்ரு மிகளும் கைபெருத்தது.

பொங்கல் கிருத்தக்கு என்னை எல்லாவிடில் ஆகனின் ஆகனியைவா ஸ்ரீமதி கைத்தாணியையும், என் எத்தனையும் அகன் அகனாடையையும் அகருத்திருந்தேன். என்னரும் வந்த பித்த கைபெருக அகர் ஒரு காலம் அகருப்புடனும் இன்னொரு காலில் புண்பத்ததனும் உண்டே தனதார். அப்போது கைத்தாணி "பத்தா! மன்மதன் கத்தவிட்டார்! இனிமேல் பூதகைய ஆம்பிக்கனாம்!" என்ற சத்தி அகப்பாவித் தோய்கா இருந்த என்னை கெளரியை காசு செய்தார்.

அந்தகனா மானவிகாரா என்ரு மட்டும் மன்மதா மிருத்த கையித்தாணன் அந்த மன்மத கைத்தத்தின் என்னாருக்கும் கைபெருத்திக் கொண்டு கின்று!

உங்கள் உத்திருக்கு
உகந்த

பொங்கல் பரிசு

●

- ஹாஸ்யச்

சுரங்கம் -

ரா. பார்த்தஸாதி ('புத்த')

எழுதியது

●

ராஜாஜி

அவர்கள் அளித்த
அரிய முகனகையுடன்

●

விலை ரூ. 2-8-0

தமிழ்ப்பண்ணை

திவாராயதல்

மதராஸ்-17

‘ஸ்திரீகள் மட்டும்’

எம். ஆர். ராஜகோபாலன்

புருஷோத்தம அய்யர் ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் ரோட்டைக் கடந்தி விட்டுச் சாய்வு நாதகாரியம் உட்கார்ந்தார். அப்போது அவருடைய சகதர்மணி ஒரு டம்மரில் காப்பி கொண்டு வந்தான். அந்தக் காப்பியைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ரசித்துச் சாப்பிட ஆரம்பித்தார்.

“பன்னு, உங்களைத்தானே, ரெண்டு காலமாக உங்க டிட்டே ஒரு சமாசாரம் சொல்லுறா? சொல்லுறா? இது தெரியுமா? இன்னிக்குத் தான் அதுக்கு விசை வந்தது!” என்று சொல்லிக் கொண்டு அவர் மணியை கசமாகி அவர் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

“அப்பிரப்பிட்ட சமாசாரம் பன்னவோ? சாஸ்திரக்கான் ஆரம் சமாசாரம் அடுக்கெடுக்கான் இருக்குமே! என்ன, பக்கத்து வீட்டு ஏதாமை மாடு கண்ணுன்னு போட்டிருக்கோ?” என்று புருஷோத்தம அய்யர்.

“ஆமாம், உங்களுக்கு அப்பிரபுமே வேடிக்கைதான். சை பிறந்துவிட்டது, கும்மரகவனுக்கு ஏதாவது ஒரு வரனை அவசியம் கிச்சலம் பண்ணியாகணும்னு தான் சொல்ல வந்தேன்.”

“இதென்ன உலகத்திலே இல்லாத எட்டாவது அதிரயமாக அல்லவா இருக்கிறது! பெண்ணைப் பெற்றவன்தான் இப்படிச் சொல்லி நான் பார்த்ததுண்டு. பிள்ளையைப் பெற்றவன், அதுவும் ஒரே பிள்ளையை, இப்படிச் சொல்லுவதை என்னால் கம்ப முடியவில்லையே! எங்க அம்மாகுடப் போனாக்குக் கலியாணமாகிக் கண்ணுலே பார்த்துட்டுதான் கலியாண வீடுவென்று பிரவாதம் பிரிக்கலையே! ஒதுகியே உங்க அம்மாவைக்கு அப்படி ஏதாவது உத்தேசம் உண்டோ!”

“அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. பன்னு காலமாகத் தான் சொல்சேன்” என்று சொன்னான்.

“தெரிஞ்சு போச்சு உன் காரணம். வரதஸியைக் கட்டுப்பாடு சட்டமாகத் தற்கு முன்னே நாலாயிரமோ நூலாயிரமோ வால்கி வட்டிக்குப் போட்டுடலாம் என்பது தானே உன் உத்தேசம்? அடேலப்பா! பிலே கைக்காரிதான் நீ!” என்று புருஷோத்தம அய்யர்.

“அப்படி ஒன்றும் நான் பேசாது பிடித்துக் கிடந்து அகியவில்லை. சீக்க

குஷாலாய் உங்க பிள்ளைக்கு ரெண்டாவந்தான். லாப்குக்கோ, இல்லாட்டா வாய்காமையதான். பன்னு உங்கேதா, அதைப் பற்றி எளித்குக் கலியவில்லை. இது வேறே விஷயம்.”

“அதைத்தான் என்னவென்று சொல்வென் பார்த்தோம்!”

“இரண்டு நாள் முன்னாடி அப்படிப் பன்னு கைப்பதற்காக ஏதாவது பறையாவதும் கிடலக்குமா என்று நான்கு டுண்டை முதலக் அம்மாளிக்குப் பக்கத்தில் தேடினேன். அப்பிரபு அவன் எழுதினந்த ஏதோ ஒரு கவிதம் என் கண்ணிலே பட்டது. யாரோ ஒருத் திவ்ய இவன் தாய்பரம் காவேஜுக்குப் போக ஆரம்பித்ததி லிருந்து திவம் தயிலை பார்த்துக் கொண்டு வருகிறான். அவனும் பற்றி என்னவெல்லாமோ வருணித்து அதிலே எழுதி வருகிறான். அம்ம யாரோ, எவனோ! காலம் கெட்டுக் கிடக்கிறது. அப்பறம் ஏதாவது ஒன்றுக்கொன்று ஏற்பட்டுவிட்டால் கம்பப்பப் போவ்முடியும். இதை இப்படியே விட்டுவிட்டுக் கூடாது. கம்ப கப்பான் வினாப் போல் விடுவான். அதுக்குக்கான் ஏதாவது ஒரு கால்குடையச் சீக்கிரம் கட்டிப் போட்டுடனும்னு சொல்ல வந்தேன். இதோ பாருங்கோ அந்தக் கவிதா” என்று புருஷோத்தம அய்யரிடம் ஒரு கவிதையைக் கொடுத்தான் காலமாகி.

புருஷோத்தம அய்யர் அதை கால்கித்தம் வெள்ளெழுத்துக் கண்ணுடையைச் சரிப்படுத்திப் போட்டுக் கொண்டு படிக்க ஆரம்பித்தார். அதில் பின்வருமாறு எழுதினந்தது:

“சென்னை இரண்டு வருஷங்களுக்கான் தாய்பரம் காவேஜுக்குப் போகும் போது ஒரு நாளாவது ரஸினி அகலப்ப பார்த்துத் தவிர்ப்பதே இல்லை. அப்படிக் காவேஜுக்குப் போகும் அவசரத்தில் கலியைப் பார்த்தா விட்டாள். மாலையில் அவசியம் அகன் என் கண்ணில் பட்டுத் திருவான். எப்போதும் பன்னகை தவிரும் நுகம், வாடாத மேனி, அவன் தலையில் வதங்காத புதுபம். தெற்குப் போலவே இன்றைக்கும் அப்பாளுக்கு இல்லாத உடை, மாலு வேலை யில் அவனைக் கற்றி அவசியான ஒரு பிரகாசம் இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

"என் கண்பர்கள் உடல் சிலசமயம் என்னுடன் சேர்ந்து அவன் அழகைப் பார்த்து அனுபவிப்பது உண்டு. மூன்று மாதத்திற்கு முன்னும் என் பாட்டியை ஊருக்கு அனுப்ப எழுமூர் ல்டேஷனுக்குப் போயிருந்தேன். அங்கும் அவன் இருந்தான். அவ்வாறம் மட்டும் கொஞ்சம் மாறி இருந்தது. அன்று ஒரே உடலும் இடமே கிடைக்கவில்லை பாட்டிக்கு அவன் இருந்த இடத்தில்தான் கொஞ்சம் இடம் கிடைத்தது. இந்தச் சமயத்துப் பெண்களாக கண்டாலே என் பாட்டிக்குப் பிடிக்காது. 'தடிச் சட்டைகள் மாநீர் காதுப்பருக்கு கடுமில் வந்து விற்றதுகள்' என்று கண்டிப்பான அபிப்பிராயப்பட்ட பாட்டி அகலிப் பார்த்தாள். 'இந்தப் பெண்தான் எல்லையு அழகா பருக்காடா, இன்னிக் கெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம் போலே இருக்கே' என்னுள்"

இவ்வளவுதான் அந்ந் எழுதி யிருந்தது. படித்து முடித்ததும் புரொபாத்தம் அப்பர் தன் வழுக்கைத் தனியை ஒரு மூன்ற தடவி விட்டுக் கொண்டார்.

யோகு "பயல் இவ்வளவு தூரத்துக்குப் போய்விட்டாளு? சரி, கன்னிவுடப் படியே ஒரு குட்டியைப் பார்த்துக் கட்டிப் போட்டிடை கொண்டியுதான். அப்பாடம் பணை இந்த வாயில்கெல்லாம் சேதத்த மாட்டான்" என்று தம் சம் மதத்தை வெளியிட்டார்.

2

அன்ற சாகவன் கதைபோலியுத்த விழுந்து தேடிச் கொண்டிருந்தான். சக்தி போத்து, குப்பைப் உடை எல்லா வற்றையும் அவரி அவரிப் பார்த்தது தான் மிச்சம். அவன் தேடினது கிடைக்கவே யில்லை. இதனால் அவனுக்குச் சரப்பாடு உடர் சலிவாக இறங்கல்கலை.

இதைக் காமாஷியம்மாள் கவனித்துக் கொண்டாள். குட்டை உடைப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் எப்போதாவது வாய்க்கு மேன்றதான் அவன் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"என்டா இவ்விடஞ்ச் சரப்பிடவே யில்கு? தினம் சலிவிலே பார்த்திற அக்தப் பெண்ணைடா தரிகென் இன்றைக்குக் கிடைக்காமற் போய் விட்டதோ?" என்னுள் குத்தலாக.

சாகவன் இதைக் கேட்டானே இவ் விவையா, ஒரு துள்ளுத் துள்ளிக் குதித்தான்.

"எனக்கு எப்படியாய்மா இது தெரியும்? நான் எழுதி வைத்திருந்த கவி தத்தை எங்கெவையது பார்த்தாயா?

அதைத்தான் இத்தனை நாழிவாகத் தேடிச் கொண்டிருந்தேன்!" என்றான்.

"அங்குப் பார்த்தேன். உங்கப்பா விடலும் பார்க்கக் கொடுத்திருக்கேன்" என்று காமாஷி.

"இதைப்போய் அப்பாவின்டம் ஏக் கொடுத்தாய், அம்மா?"

"எனக்கு இத்தமாதிரி வெல்லாம் பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற அவருக்குத் தெரியத்தான். தெரிந்த கொண்டு என்னை எல்ல வாயிலே நிரப்பத்தான்."

இதைக் கேட்டதும் சாகவனுக்குச் சிலிப்புத் தரக்கவில்கலை.

"ஐயோ அம்மா, இதைப் போயா இவ்வளவு பிரமாதப் படுத்திவிட்டாய்? காலேஜ் பத்திரிகைக்கு உபாத்தியாயர் வேடிக்கையாக ஒரு கதை எழுதித் தாச் சொல்லிக் கேட்டிருக்க்தார். அதிலே ஒரு பக்கம்தான் நீ அப்பாவிட்டே கொடுத்திருக்கொது. இன்னொரு பக்கம் இதோ இருக்கிறது படிக்கிறான் கேள்" என்று படிக்க ஆரம்பித்தான்; இதற்குள் புருஷோத்தம அப்பரும் அங்கு வந்துவிட்டார்.

"அன்றோ நான் சலிவிலே தெழி வான்கள் வேலை சிறுத்தம் செய்திருக் கிருக்கென்று ஊரெல்லாம் அமர்க் கைய் பட்டது. சலிவெக்காசர்கள் மட்டும் பிடியாதமாக இரண்டொரு சங்கு ஒட்டியார்கள். வேலைசிறுத்தக் காரர்கள் அவற்றங்கெல்லம் என்னை விட் டெறித்து கலாட்டா பண்ணுவதாகக் கெளப்பிட்டேன். 'பாவம்! எழக்க மாக வரும் அக்தப் பெண் கல்லடி படா மல் வரவேண்டுமே. ஒரு கல் பட்டாதும் அவன் மேன் கருக்குகித்து பேருகமே' என்ற கவலைப்பட்டு. சலிவ் வந்தது. நான் சினைத்தபடியே எடுத்து விட்டது. எழக்கமாக அவன் இருக்குமிடம் போய்ப் பார்த்தேன். அவனைக் காணவில்லை. 'கத்தியம் பட்டும்' என்று கெளரவ எழுத் தங்கள் இருந்தனவே தவிர அவன் அப் படியே தான்தானாக கொறுங்கிக் கிடத் தான். அவன் யாரோ சொல்லுங்கள் பார்த்தலாம்" என்று கதைையைப் படித்து படித்தான் சாகவன்.

"அட போக்கிரி, சலிவில் பெண்கள் பெட்டியில்க் வரும் அக்தப் பட்டத்தைப் பற்றியா இவ்வளவு கவனம்?" என்று சொல்லி புருஷோத்தம அப்பர் ஆச்சரிய மும், சந்தேகமும் பெருக சாகவன் மூதுகில்க் ஒரு 'ஷோட்டுக்' கொடுத்தார்.

காமாஷியம்மாளும் "அவ்வளவு கதைமா? நான் வேறு என்னமோ என்று கவிய்த்துக் கொண்டு அவ்வளவு வேதனைப் பட்டேன்!" என்னுள்.

மதுரைநகரில் துரைநகர் 10
ஆயிரம் தமிழ் தி
நாளுக்குள் தி நகரத்தி
டில் தி நகரத்தி
யில் தி நகரத்தி
தில் தி நகரத்தி
தில் தி நகரத்தி
தில் தி நகரத்தி
தில் தி நகரத்தி
தில் தி நகரத்தி
தில் தி நகரத்தி

தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி
தி நகரத்தி அகநகரத்தி

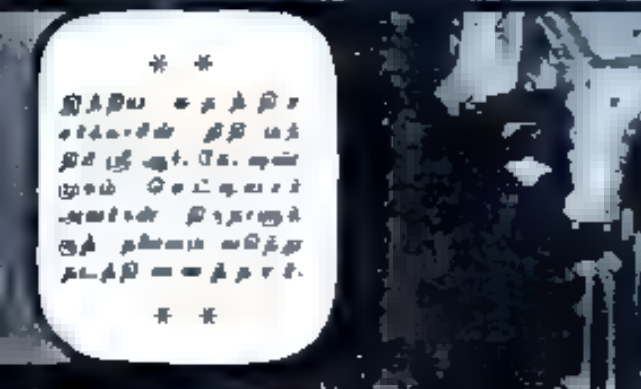

* *

அழகான அம்ம
கீதத்தோடு மது
காட்டுவதில் புது
மனப்போக்கு மீ
தம் மத்தி அம்ம
மேட்டியில்
அம்மன் தனித்த
தொடர் மனம்
கீதம் அம்ம
மீதம் கீதம்.

* *

* *

இந்திய கீதம்
கீதம் தனித்த
தனித்த. மே. அம்
முன் மேட்டியில்
அம்மன் தனித்த
தனித்த மனம்
கீதம் கீதம்.

* *

* *

மனம் தனித்த மேட்டி
கீதம் தனித்த மனம்
கீதம் தனித்த மனம்
தனித்த மேட்டியில்
கீதம் அம்மன்
கீதம் தனித்த.

* *

• •

• •

•

அதற்கு

செய்து விட்டால்
சுரதும் தன் உ
வன்னை சென்றது
அவர்களுக்குத் தெரி
வாது. ஏனென்றதோ
ரால்? அதற்குப் பரிக
ரம் உத்தமேய

கவந்து, கோயம்பு
லில் எடுத்துறும்
பிரதேச செஞ்சு
கிடுகின்றன. இ
தன் உத்தமேய,
பரிகரம் உத்தமேய,
கவனம் உத்தமேய,
கோயம்புலிக்கு
கிடுகின்றன. இ
தன் உத்தமேய

செய்துவிட்டால் என்ன செய்ய நினைப்பது? சுரதும் உ
அருந்துகிறான். ஆனால் உ அருந்தும் பருக்கு தன்
உவன்னை சென்றது தெரியவந்தபடியே அருந்துகின்றான். தன் உ
வன்னை அருந்துவதும் கிடையாது. இன்று உவன்னை அருந்து
சுரதும். உவன்னை பருக்கு குடி மதியே சென்றது, தெரியவரும் தருவன்
தருவதற்குமுன், இவ்வாறு உவன்னை மதியே பருக்கு, எப்போதும்
கிடுகின்றன இவ்வாறு பருக்கு சென்றது அருவன்.

சுரதும் உவன்னை அருந்துகின்றான்

1. உவன்னை அருந்துவது உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை

2. உவன்னை அருந்துவது உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை
செய்துவிட்டால் உவன்னை

செய்துவிட்டால் உவன்னை

செய்துவிட்டால்

உவன்னை

செய்துவிட்டால்

செய்துவிட்டால்

செய்துவிட்டால் உவன்னை

நீனைவின் நீழல்கள்

க. கணபதி.

மீனா ஏழு அடித்தது. வெள்ளை
பூளிபாரம் அணிந்த பெண்ணுது
வங்கன் என் விடுதியிலிருந்து அவள்
மேனா நடந்து அணிவகுத்துப் புறப்
பட்டாள். காலைட்டிட்டுப் பார்ப்பதற்காக.
அவர்களுடைய காலியற்ற பேச்சும்
குதூகலச் சிரிப்பும். கவகல வென்று
எங்கும் எதிரொலித்தது. கடைசியில்
வந்த கமலினி மட்டும் எதிலும் கவந்து
கொள்ளவில்லை, அவள் கடைசியில் மீட்டு
இல்லை; உள்ளத்தில் உற்சாக மிக்க.
அவள் அடியெழுதும் சொசத்தில்
தோய்ந்து ஒளியிர்த்து விடத்தது. அவள்
அகன்ற விற்கனில் துராம் பிழிபலித்
தது. தன் கடை நடந்து ஆன்பத்தி
விற்குள் நுழைந்து அணைவ கடைத்
தீர்க்க ஓடிவந்தாள்.

மருத்துவனின் வாசலை. வேதனையில்
வெடித்த மனக்கவன். மற்ற சர்க்கனின்
ஒவாத பேச்சு, சிரிப்பு—எதுவும்
அவன் காதில் பறவிலலை; கருத்திப்பலி
வில்லை. அவன் மனம் எங்கேயோ அலைத்து
தத்தளித்தது. பந்திரத்தைப் போல்
அந்த வாரிதலுள்ள ஒவ்வொரு கட்டி
லுக்கும் போனார். சுகர்டெனப் பார்த்
தான். தீமாயிட்டதா எடுத்து ஐர
அளவுகளைப் பிடி செய்தான்.—இன்று
சேற்றல்ல. கடந்த ஐந்து வருஷ காலமாக
இளமும் இதே கதைதான்!

ஐந்து வருஷத்திற்கு முன்பு—அப்போது
அவன் பத்தாவது படித்து ஈழத்த சம
யர் அலாஸுர் அவனது விதவைத் தாயா
ருந்தான்; வேறு யாருமில்லை. பெண்கள்
படித்துவிட்டால் உட்கை உத்தியாக
றும் பசிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கி
யைக் காலினி பேசித்தவன். தன்
கருத்துக்களைப் கணவனைக் கல்வானம்
செய்து கொண்டு குடும்பம் நடத்தி
இன்பம் பெறுவே அவன் பேதைவுள்ளம்
விரும்பிவது. அவன் விரும்பிம உருவாக.

அவன் வாழ்க்கையில் சாகஸன் எம். ஏ.
புதுவந்தான். அகஸ்மாத்தாக பதப்பட்ட
பட்டதான்: வேர் விட்டு வளர்ந்து
காதலாக மலர்ந்தது. அவனும் அதற்குள்
கற்பனைக் கோட்டைகள் ஆராம் ஆர
மாகக் கட்டிக் கொண்டிருந்தான். எவ்வா
வற்றையும் இடித்துத் தகர்த்த விட்டுத்
திருண்டு ஒருபன், அவன் மாயமாக
மறைத்து விட்டான். என்ன விசாரித்தும்
பாஸது வகாரம் காலியப் பற்றிய
தகவலை கிடைக்கவில்லை. எனினும்
அவனுக்கு அவனிடமிருந்த பங்கிக்கை
மட்டும் தனால்தான். அந்த பங்கிக்கையே
அவன் உயிர் வாழத் செய்தது. அந்த
பங்கிக்கையே, இதற்கிடையே எத்த
பேரோ வான்கள் எத்துங்கட்டி அவர்கள்
பாஸரவுமே ஏற்றுக் கொள்ளாமல், தனி
வாக வாழத் தைரியமளித்தது. பின்பிற்
வேறு அவன் உடலுக்கும் மனசுக்கும்
போதிய உதவியைக் கொடுத்தது மல்லா
மல் தன் தாயாரின் பராமரிப்புக்கும்
தராமமாக உதவிவது. ஈழநாடு
ஒடினதே தெரியவில்லை. அவருடைய
மனமொடிந்த தாயாரும், அவன் பராதா
வாக விட்டுவிட்டுத் தன்னை நிறுவிட்
டான். அதற்காக ஒருமாக காயம் மீறி
விடுத்துவிட்டு இன்றுதான் வேலைக்குத்
திரும்பி தன். கமலினி.

பின்பும் அந்த வேலை! எவ்வளவு
தக்க... மனக்கவன்... இவ்வளவும் எதற்கு
காக? வாருகாக? கொை வுனர்க்கி,
ஞர் அளவுக்கு சென்டியுததான். ஆறும்
அதுவே போதுமா? வாழ்க்கையில்—
ஆறற்குச் சரி பெண்ணுக்குச் சரி.—
ஒரு பிடிப்பு அவ்வளவில்லையா? இத்தனை
சுறும் அவன் உயிர் வாழ்ந்தது ஓர்
அவனிற்குத் தாயாரின் பராமரிப்புக்காக.
இனி, அவன் வாருகாக வாறு சென்டி?
என்ன தான் இங்கே உரைத்தாலும்,
கேவலம் பணத்திற்காகத்தானே! தனக்

கேள் ஒரு விடு, அதில் தன் ஆசைக் கண்டவர். இன்னும் குழந்தைகள்..... அதில் கிடைக்கும் ஆசைத்தம்.....!

சிரித்தகனாகக் கிடைப்பே வேலை பாட்டுக்கு நடந்து கொண்டிருந்தது. பத்து கட்டிப்புகைப் பார்த்து விட்டான். பதினேராம் கட்டிக்கு வந்தான். நீகாரைப் பார்த்தான். சலசலப்பைப் பரிசொதனை செய்யும்பொது முகத்தில் நிராவகம்பட்டுப் புண்ணான கேள். அதன் மாதிராகப் பேசுவதைக் கவனித்தான். — "புரோபார் ராகவன்!" அவன் இருதயம் 'பக்' கேட்டு நின்றது; கண்கள் மறைந்தன; காய்கள் தன்வரையுன. சட்டென்று பக்க வரட்டிலிருந்த கவரில் சாய்ந்துகொண்டு, நிதானமாகக் கட்டில்மீன் டெர்ந்த விவரமியல் தலைக் கவனித்தான். கவனிப்பதற்குக் கேட்கு சம் இடைவெளிசும் வரையையும் தவிர, டேகம் மூலுக்குள் டிரோ 'பான் டென்' மயம், மேலும் இரம் பார்த்தான்; பார்த்துக்கொண்டே யருந்தான். சந்தேகமே இல்லை. அதே கப்பிரமான் உருவம்,

அன்பும் ஆர்வமும் தவறாத் தன்னுடன் கொஞ்சி உறவாடிய அந்த உதடுகள். அவள் கண்கள் கவல்கின. இன்னது செய்வதென்று தெரியவில்லை.....புரோபார் ராகவன்! அப்படியானால் அவர் வரையில்...அவர் மனதில்... இன்னும் என்னென்ன மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்குமோ! அவர் இதயத்தில் தான் இப்பவல்லியாக வீற்றிருந்த இடத்தில் இன்று.....? இப்படியே விட்டுவிட்டு லீவு எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டால்...? ஏன் ஓடவேண்டும்?—யார் யாவரையோ... கண்டவர்களை யெல்லாம் அக்கறையுடன் கவனித்துவிட்டு, இத்தனை நாளை இதயம் ஏங்கித் தவித்துக் கிடந்த அவருக்கு, அவர் அவநிப்பமே போது தன் கையால் பணிவிடை செய்து சோம்பப்படுத்த வேண்டாமா?

என்னென்னவோ எண்ணினான். பிரகுதுவந்த மெல்லி ரெருவி, கட்டிலைப் பிடித்துக்கொண்டு, "புரோபார் ராகவன்!" என்று மெல்லிய குரலில் ஆர்வத்துடன் கூப்பிட்டான்.

அவருடைய உதடுகள் லோகவனிரீந்தன. ஆனால் பதிலில்லை.

மீண்டும், "புரோபார்....." என்றான்.

"யாரது?" என்று கேட்டுக்கொண்டே ராகவன் எழுந்திருக்க முயன்றார்.

"தயவு செய்து எழுந்திருக்க வேண்டாம். நான் இங்கே நான். காலை 'டீயூட்டி'க்கு வந்திருக்கிறேன். இதுவரையுள் தூங்கிவிடுவதா? மூத்த நிம் எரிச்சல் எப்படி இருக்கிறது? இன்னும் என்ன விசேஷம்?" என்று உத்தியோக தோரணத்தில், ஆனால் கனிந்த குரலில் கேட்டான்.

"நன்றாகத் தூங்கினேன். எரிச்சல் அதிகமில்லை; ஆனால்....." என்று மழுமாறினார்.

"என்ன?"

"ஒன்றுமில்லை..... உங்கள் குரல்... எனக்குப் பழைய நினைவுகளை யெல்லாம்... மீளறிவிட்டது. அதுதான்....."

"என்ன, காதல் பிரேமவுதோ?"

"ஆமா...ம்..." என்று கொஞ்சம் தயங்கினார்.

"இந்த ஆல்பத்திற்கு கட்டிக்கொடு வேயே ஏதோ மகத்துவம் இருக்கிறது. எவ்வளவோ வேதனைகளுக்கும் விடையிலும் காதல் கனவுகள் கிளர்விட்டு..." என்று சிரித்தார். அவருடைய பஸ்ஸை குறும்பும், சிரிப்பும் கொடிப்பொழிந்திருப்பது விட்டது.

"கட்டிலின் மகத்துவமல்ல! மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள், உங்கள் இனிய குரலின் சான்றையும், சிரிப்பொலியின் நெருங்குதலும்..."

".....உங்கள் காதல் புடைசுவைப் போல இருக்கிறதோ! அடுத்தபடியாக என்னைப்பய உங்கள் காதலின் என்று உரிமை கொண்டாடுவீர்கள் போலிருக்கிறதோ! பொல்லாத புரோபஸர்தான்! பேஷ்!" என்று சிரித்தார். எனினும் அவள் பெண்ணுள்ளம் பூரித்து விம்மியது.

"இவ்வ... ஆமாம்... வந்து... உங்கள் குரலைப் போலவே தான்... போலம் தோன்ற உடன..."

அவர் தர்மாமீட்டரை அவருடைய வாயில் செருகினார். அவர் சிரித்தவாறு வாய்த்தார். பிறகு மீண்டும் "ஓரே மாதிரியாவ இன்னொரு உங்களைக் கவனத்தில் விடைபாது என்று சொல்லுகிறேன்!" என்று ஆரம்பித்தார்.

"உன் சிரித்ததுபோல ஆடுவிட்டது. எனக்கு எந்த புரோபஸருடனும் அரி முகமில்லை, சரி, உங்கள் காதலினாய் பற்றி ஒத்தபோது சாவகாசமாகப் பேசலாம். இதோ டாக்டர் வந்து விட்டார்!" என்று அவள் கழலினார்.

★

டாக்டர் வந்து ஒவ்வொரு கேசுக்கும் சிகிச்சை முறைகளைப் பற்றி விவரித்து விட்டுப் போய்விட்டார். அவள் மற்ற வர்களை யெல்லாம் கவனித்து விட்டு ராஜவாசிடம் வந்தாள். கொஞ்சிரித்ததை அடன் முகத்திலிருந்து கட்டுகளை யெல்லாம் அவிழ்த்தாள். நெஞ்சு 'பக் - பக்' கேன்று அடித்துக் கொண்டது. ஐக்கொண்டிருந்தது. மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு கவனித்தாள். புண் கண்ணுக்கு அறிக்கொண்டு வந்தது. கண்களுக்குக் கொடுதி ஏற்படவில்லை. அதில் பரம இருப்பி. எனினும் பக்கத்தில் புண்ணாக இருந்ததால் கண்களைத் திறக்க முடியாதபடி. மீண்டும் பத்திரமாகக் கட்டி விட்டு, இதர இடங்களைச் சுத்தம்செய்து மருந்து வைத்துக் கட்டினார். இதன் விடையே அவரிடம் சித்திரைப் பச்சை

கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவரும் அவள் குரலின் இனிமையில் லயித்து, அதன் போதையில் தன் வேதனையை மறந்து இன்பமயமான கனவுகளில் மிதந்து கொண்டிருந்தார். 'பாண்டேஜ்' கட்டி முடிந்ததும் 'சிஸ்டர்! நீங்கள் இப்படியே பேசிக் கொண்டிருக்கீர்கள்...' என்று அவர் ஆரம்பித்தார்.

"ஊம்.....?"

"எனக்கு மிகவும் ஸ்திதமாக..."

".....இருக்கும்! நீங்கள் இந்த வாரிடி. வேயே ஓரே விவரமில்லாததாக இருக்க தால் உங்களும் என் முழுவதும் உங்க ளிடமே பேசிக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இன்னும் இருபது பேர் இருக்கிறார்களே!" என்று சிரித்துக் கொண்டே நடந்தாள். எனினும் மற்ற வேலைகள் முடிந்ததும் வழக்கம்போலத் தன் தோழிகளுடன் அரட்டைக் கச்சேரியில் "பெடாமல், ஏதாவது சாக்கு வைத்துக் கொண்டு அவரிடம் தானாகவே வருவாள். அவர் வரையைக் கிண்டலாள். அவருடைய ஸீயாவாக, ஏதாவது அவர் உதவிக்கும்

வார்த்தைகளை ஆவலுடன் விழுங்கி ஆனந்த பரவசமடைபான்.

"ஸ்டீட்! உங்கள் குரலில் கேட்கும் போதெல்லாம் அவனுடைய எழிதரு வமே என் மனத்தினரையில் சிழவாடு திறது. உன்மையில் கீங்கன் எப்படித் தான் இருக்கிறீர்கள்?"

"காணு! ஹ... ஹ... ஹ... கீங்கன் பூரண கமமாக ஆப்பத்தியைப் விட்டுப் போகும்போது என்னைப் பார்க்காமலா போகும் போகிறீர்கள்? உங்கள் காதல் எங்கே, கான் எங்கே? கான் கருப் புத்தான்! குறுகிய நேற்றி, சின்ன கண்கள், சப்பை மூக்கு, தடித்த உதடுகள், கனத்த சரீரம்.....!"

"போதும், போதும்! என்னைப் புரள் பண்ண வேண்டாம்! உங்கள் குரலுக்கு இப்படி, வெல்லாம் இருப்பது சாத்தியமே யல்ல!"

"அவன் எப்படி?"

"தும்! கமலினியா? சிறித்துக் கொண்டே யிருப்பான்! அகன்ற ஆழ மான கருகில் வழிகள், ரோஜா இதழ்கள், மாம்பழக் கன்னங்கள். தன தன் வேன்று கட்டு விடாத தேகம், மிஞ்று வான தளிக்க உரங்கள்....." என்று சொல்லிக் கொண்டே, தட்டித் தடவி அவள் அகவை மெதுவாகப் பிடித்து, மெனமமாகப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

"பிரமாதமாக ஸ்கனிக்கிறீர்களே! கன்னம் கண்ட காதலியா, அகவது கவிதையில் படித்து.....?"

"இல்லை, இல்லை! ஆறு மாதம் ஆகிய முடன் நேரில் பழகி ரேகித்தவனேதான்! ஆனால்....."

"ஊம்.....?"

"இன்று..... அவன்....."

"எங்கே..... இல்லைவா?"

"இருப்பான்... கீச்சயம் இருப்பான். ஆனால், எங்கேயோ...."

"ஐயோ பாவம்! அவரை கினைத்து இப்படி உருகுத உங்களை எமன்றித் தவிக்கவிட்டு விட்டு, அவன் வேறு யாருடனுலது.....?"

"சே, சே! ஸ்டீட், அப்படிச் சொல் லவே தொல்லாதீர்கள்!" என்றார் ஆவே சத்தடன். பிறகு சா வதான மரக "அவன் ஒரு போதும் அதுபோல....."

"அப்படியானால்...?"

"என்தான் அவரை விட்டுவிட்டு ஓடி விட்டேன்!"

அவன் இதயம் 'உக்' கேன்று கன்று விட்டது. கட்டிக் கொடுத்துப் பிடித்துக்

கொண்டு, "ஆன் பீண்டுகளே இப் படித்தானோ! உங்களுக்கு அவனைவிட அழகியாக இருக்கிறீடுடைத்தானாக்கும்!" என்றான் பரிகாச தொனியில்.

"அவனைவிட அழகியா? அப்படியே எவ்வளவு வந்தாலும் என் இதயத்தில் அவன் இடம் கொண்டிருக்கும் மீதா னத்தை எந்த அழகியாலுமே மீளீ கரித்துக் கொள்ள முடியாது. நான் தான் ஒரு கோழி. அவரைக் கவ்வணம் செல்து கொள்வதை என் பெற்றோர் விரும்பவில்லை. வேறொரு பெண்ணை கீச்சயம் செய்தார்கள். கம்பாணத்திற் குச் சில தினங்களுட் ழுன் யாரிடமும் சொல்லாமல் — அவனுக்கும் தெரியக் காமல் — ஊரை விட்டே ஓடினான். எங்கெங்கோ அலைத்து திரித்துவிட்டு இறுதியில் கங்கத்தாவுக்குச் சென்றான். அங்கே சர்வகலாசாலையில் 'ரணாயன ஆராய்ச்சி மாணவருக் 'வர்காஸர்ஷிப்' கிடைத்தது. காலு வகுவுத்தை அங் கேயே கழித்தேன். சில மாதங்களாகத் தான் இங்கே ராஜதானிக் கல்லூரியில் 'ரணாயன ஆசிரியராக.....' என்று அவர் மேயை ஏதோ சொல்லி முடிப்பதற்குள், விசிட்டர்கள் வரும் நேரமாகிவிட்டது. வியாதிபயத்திற்காகக் காண அவரவர் உற வினர்களும் கண்பர்களும் வந்து கொண் டிருந்தனர். ஓர் அழகிய யுவதி வந்து சர்க்கலனுக்குச் சமீபத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு "எப்படி இருக்கிறேன்?" என்றான் வெகு ஆவனோடு.

"யார்? வசந்தியா? வா. தேவனை! கீ மட்டுமா வந்தாய்.....?"

வந்தவன் கமலினியை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். இவன் கண்களும் அவரை உன்சிப்பதாகக் கவனித்து எடை போட் டன. முன்பின் சந்தித்திராத இந்த இரு பெண்களின் பார்வையிலும் ஏனோ துளிக்கட ரகேசபாவமே இல்லை. ஒரு விசித்திரமான வெறப்பின் சாபமும் பகைமையின் ஒளியுமே மின்னவிட்டது. அத்துடன் கமலின் ஏதோ காரியமாகப் போய்விட்டான்.

★

சுற்ற நேரத்திற்கெல்லாம் கமலின் திரும்பிய போது வசந்தி ரகல னுடைய பாண்டுகளை அவிழ்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். உடனே பதட்டத்துடன் சிறிக்கொண்டு ஓடி வந்து அவரை அப்படியும் தன்ன விட்டு பாண்டுகளைச் சரியாகக் கட்டினான்.

"என்ன காரியம் செய்தாய்? கண்களுக் குறி வரும்போது கண்டு பிண்குவென்று கீ கையைப் போட்டு அவிழ்த்தாய்.

ஏதாவது கேடுதி ஏற்பட்டால்.....?" என்று அனலிச் கக்கினாள்.

அவள் எழுந்தாள். மெல்ல அவளை நெருங்கித் தழுதழுத்த ரூசலிஸ் "அவர் கண்களுக்கு ஏதாவது ஆபத்து வந்து விட்டதோ என்றுதான் பார்த்தேன். என்னை மன்னியுங்கள்! கல்யாணமாகி இன்னும் ஆறு மாதம்கூட ஆகவில்லை. அதற்குள்ளாக இப்படி....." என்று பெண்ணுள்ளத்தில் அனுதாபத்தைக் கிளறினாள்.

ஆனால், கமலினியின் முகத்தில்—அயன் இதயத்தில்—பேயறைந்ததுபோல் இருந்தது. கோபம், ஆத்திரம், ஏமாற்றம், பொருமை எல்லாம் வீறிட்டுச் சிவிர்த்து எழுந்து அவளைப் பிடித்து உதுக்கின. சற்று நிதானத்தான். "ஏன் இவ்வளவு ஆத்திரம், பொருமை எல்லாம்! அயனும் ஒரு யுவதியானே! பாவம். அவன் பெண்ணுள்ளம் என்ன பாடுபடும்.....?"—இப்படி யெல்லாம் பலவாறு நினைத்தான். அவன் இதயம் சற்று இளம்பெய்து. "பயப்படாதீர்கள்! அவர் கண்களுக்குக் கேடுதி ஏற்படவே யில்லை. ஆனால், முகம் மட்டும் கொஞ்சம் விகாரமாகத்தான் விருக்கும். அதற்கு இப்போதே உங்கள் மனதைத் தைரியப் படுத்திக் கொண்டு தயாராக இருங்கள். இங்கே எங்கேனாலாவ் உதவி யெல்லாம் தாராளமாகச் செய்யிறோம்" என்று சொல்லியிட்டு விலகினாள். தன் கண்களில் வழிய இருந்த கண்ணீரை அவளிடமிருந்து மறைப்பதற்காகத்தான்!

அவள் போவதும் அவர் "வாஸ்க்தி, நீ விசாரப்பட்டுத்தே! இங்கே என்னை வந்துகக் கவனிக்கிறார்கள். அதிலும் அந்த ஈஸ் இருக்கிறதே....."

".....அவளைக் கண்டாலே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவள் உங்களைப் பார்த்துப் பார்வையுமே பேசுகிற தோரணமும்!"

"அப்படி யெல்லாம் சொல்லாதே! ரோம்பதற்குமானவள், மிகவும் பரிவேடு உபசரிக்கிறாள். அவள் ரூசல் கூட....."

"என்னவாம்? ரூசல் கூவுகிறதைப் போல இருக்கிறதோ? தேன் போலத் தித்திக்கிறதோ? அம்மம்மா! இந்த ஆண் பிள்ளைகள்.....!"

"இல்லை.....என் பழைய கண்களின் சிழிவ்களை....."

"ஒஹோ! உங்கள் காதல் தெய்வம் கமலினி இதைத் தாமதம் செய்யாமல் இருக்கிறதோ?"

"பரிசாரம் செய்வாதே! வந்து..... அவன்....."

"...அவன்! மிடக்கட்டும்! இந்த ஆரஞ்சுச் சிறையைச் சாப்பிடுங்கள்!" என்று அவர் வாயில் ஊட்டினான்.

கமலினிக்கு வேறு எங்கும் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. ஏதோ சாக்கு வைத்துக் கொண்டு வந்தான். கணவனும் மகனும் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அடுத்த கட்டிலுக்குப் போனாள். எளிதும் அவளுடைய காதலன் மட்டும் இங்கேயே இருந்தான்.

மிஸஸ் ராகவன் அவர் பக்கத்திலிருந்த படி. அவருக்கு இதமாகத் தடவிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். புரொபஸருடைய கை அவளுடைய தோளில் விடத்தது.

"ஆமாம், 'அவன், அவன்' என்று பிழிச்சிடுகிறீர்களே! 'அவன்' எப்படித் தான் இருப்பான்?" என்று குனிந்து அவர் முகத்திடம் நெருங்கி ஆய்விவாடு கேட்டான் வால்கிதி.

அவர், "யார், கமலினியைக் கேட்கிறாய்?" என்றார். பிறகு சற்று நிதானித்து, "அயன் உன் கால் கண்டு விரலுக்குத்தட்ட இணையாக மாட்டானே!" என்றார்.

நிதம் கமலினி மூர்ச்சித்துத் தடவலென்று கீழே விழுந்தாள்!

ஒரே நிமிஷத்தில்

சாஜாஜி சென்னை மாகாணப் பிரதம மந்திரியாய் இருந்தபோது ஒரு நாள் தம்முடைய ஆபீஸ் சேவகனிடம் தபால் கட்டாயப் பூக்கைக் கொடுத்த அதைக் 'கலி'ன்மீது ஒட்டிக் கொண்டு கருப்படி உறிஞர். சேவகன் தவறாமல் பிரிட்டிஷ் சாஜாஜி தனியுடன் உடைய கட்டாயப்பத் தனியேயும் ஒட்டிக்கொண்டு கத்த அவளிடம் கொடுத்தான். அதைக் கண்ட சாஜாஜி தமது சபாசபாசன கைச் சைகையுடன், "என்னப்பா! என்ன எல்லாம் பிரிட்டிஷ் சாஜாஜித்தான் கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற யோசனை படு படுகிறோம். நீ அந்தக் காரியத்தை ஒரு சிவிகத்தின் செய்த விட்டாயே! போய்!" என்றார்.

—ரா. பூ.

கம்பர் குரும் காட்சி

பெண்டானே: என்னத்தைப் பேச!

டி.பி.கே.சி

"ராமன் தியாகமூர்த்தி. தன்னைக்கு வந்த ராஜ்யத்தை அப்படியே தம்பிக்கு சந்த தியாக மூர்த்தி அல்லவா!

"இத்தகைய ஐயனையா, அயோக்கி வன் சுக்ரீவனோடு சேர்ந்து எனக்கு எதிராக வந்திருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறாய்?" என்பதாக மனைவி தாண்டைய வாலி கண்டிக்கிறான். அவன் மேலும்:

"ராமனுடைய பராக்கிரமம் எப்படி என்று உனக்குத் தெரியாது. உலகத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாருமே ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்து வந்தாலும் அவனுக்குத் துணை என்பது ஒன்று வேண்டுமா! வேண்டாம்" என்கிறான்.

தந்தையே உலகெளகம்

தெருக்கி தேரிலும்

வேந்திவெம் கிளையனாக

வேறு வேண்டுமோ!

தந்தைய ஒருவரும்

தன்னின் வேதனாக—

புன்மொழிக்க ஞாபகோடு

புணரும் நடப்போ!

[தந்தையே உலகெளகம்: உத்த வாய்த்த தற்கும் தருகென் என்மாம். தெருக்கி தேரிலும்: ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்த போதிலும்: தன் துணை ஒருவரும் தன்னின் வேதனாக: தனக்குத் துணை—தன்னின் அகத்தி வேறு ஒருவரும் இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட ராமன்: ஞாபகோடு புணரும் நடப்போ: ஞாபகோடு சீரே உம் கைத்துக் கொள்ள வேண்டியவனோ.]

...

தேர்ப் படை, பாடீர்ப் படை, குதிரைப்படை, காவாட்படை என்ற படை யெல்லாம் படை, யல்ல. வில் ஒன்றுதான் படை. அரசர் துணை உண்டோ என்றால் இடையாது. தனக்குத் துணை தான் தாம். அத்தகைய ராமனுக்கு உயிர் என்பது எது தெரியுமா?

தம்பியே அடுத்து

தனக்கு வேறுயிர்

இம்பரின் இல(து)என

என்னி ரயித்தவன்:

எம்பியும் யானும் உத(து)

எதிர்த்த போரனிக்

அம்பிடை தொடுக்குமோ,

அருளின் ஆழியாக!

[வேறு உயிர் இம்பரின் இல(து) என: உயிர் என்று சொல்லுவதற்கு வேறொருதும் இலத்தில் இல்லை என்று: என்னி ரயித்தவன்: தியாயன என்னத்தில் வாழ்ந்து வருபவன்: எம்பியும் யானும் உத(து) எதிர்த்த போரனிக்: எனக்குத் தம்பி என்று வாய்த்திருக்கிறேனே. அவனும் தானாகவே எதிர்த்தும் போர் செய்யும்போது: அம்பு இடை தொடுக்குமோ: அம்பு ஒன்றை யெடுத்த என்மேல் எம்பியும் செய்யாது: அருளின் ஆழியாக: அருள் எழுந்திராமாயே ராமன்.]

குத்யு:—தன்னை அகத்தித்திலும்: படைக்க அட்டைகள் ராமன் என்ற அபாரமான உறுதி வாயினின் உணர்தலில் இருக்கிறது. அதைத் தாக்காது விளக்க வேண்டியதற்காகவே ராமனுக்குத் 'தம்பியே' என்று வேறு உயிர் இல்லை' என்று சொல்லுகிறது. அத்த வாய் விவத்துக்கு விளக்க கொடுக்க, 'என்மேல் இம் படைமயினை' "தான் அகத்தித் துணையினை" என்று சொல்லுவாய்க் கொடுத்தது அருமை யான பாஷத்தில் வாய்த்திருக்கிறது.

...

விர்வி தாண்டையப் பார்த்து,

"சிறிது நேரம் பொறுத்துக் கொண்டு ஒரு விசாடியில் திரும்பி வந்து விடுகிறேன். மனங் கலங்க வேண்டாம்" என்று ஆறுதலாய்ச் சொன்னான்.

'இருத்திந் இறைநிவன்,

இமைப்பில் காணியில்

உருத்தவன் உயிர்குழி(து)

உடம்பத் தானாயும்

உருத்தறித்(து) எய்துவன்,

கலங்கல்' என்றான்

விவாக்குழல் பிந்துரை

விளம்ப அஞ்சினான்.

[இருத்திந் இறை நிவன்: இம்பேயே சிறிது நேரம் தீ இரு: இமைப்பில் காணியில்: என் இமைப்பில் சொத்துக்கு ஒன்றை தானே: உருத்தவன் உயிர் குழி(து): போய்தொடு அத்தவன் அத்த உயிர்வனது உயிரை மாய்த்து: அருத்த அறித்து எய்துவன்: ஏதோ என்மேல் கொன்றதுக்குக் கணம்—அதாவது என்மேல் கொன்று விட்டான் என்று அத்த என்மேல்தத்தவும் மாய்த்துத் திரும்பி வருவென்: கலங்கல் என்றான்: கலங்க வேண்டாம் என்று ஆறுதலாய்ச் சொன்னான்: விவாக்குழல் பிந்துரை: தாண்டையனாக அத்தகுப் பேரூ: உரை விளம்ப அஞ்சினான்: வேறு வாய்த்தை சொன்ன பதிலை கம்பர் இருத்து விட்டான்.]

தாண்டை பெண்டானே, அவனரால் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

சந்திரஹாரம்

ஆசிரியர் : மொழி பெயர்ப்பு :
இசிரம் சந்திரன் ரா. விஜயநாதன்.

உத்தம ரதே இரங்கி வருவதைக் கண்டதும் தேவீதின், "அம்மா, எப்பிட்டுடையா? வேறு ஏதாவது வேண்டுமா?" என்ற கேட்டுக் கொண்டே மடிப்பதைக் கருகுகிறேன்.

அவர் அருகில் வந்ததும், "எப்பிட்டுவிட்டேன். வேறு ஒன்றும் எனக்கு வேண்டாம். என் தந்தா! ஒரு வாரியம் செய்ய முடியுமா? என் ஒரு கடிதம் எழுதித் தருகிறேன். அதை எப்படியாவது அவரிடம் சேர்த்துவிட்டால் தேவீனா. அதற்காகக் கொஞ்சம் பணம் செலவுதான் தாலும் பாக்கியில்லை. முடியுமா?" என்ற பத்திர கேட்டான்.

தேவீதின் தலையை அசைத்து, "கஷ்டமான வாரியம் அது. என்னென்றும் சாதாரண ஆட்களை அவர்கள் கவனத்துக்குப் போடவில்லை. என் இரண்டு மூன்று நடவடிக்கைகளைப் பார்ப்பதற்காகப் போயிருக்கிறேன். 'காசத் பக்கத்தில்' சிந்தக்கட்ட விடமாட்டோம்! என்று என்னை அடக்கி விட்டிருக்கிறார்கள்?" என்றான்.

"ஆமாம், அந்தப் பக்கமாகக் கருப் பக்கத்தில் என்ன இருக்கிறது?"

"ஒரு புத்தலில் இன்னொரு பக்கமாக இருக்கிறது. இன்னொரு புத்தலில் ஒரு ஒட்டு மார்போப்பு இருக்கிறது. எதிர்தரத்திலாவத்தான் சரிவா."

"சாம்பலிசு கோணலில் அவர் உளவடிப் புத்தலிலிருக்கிறார்களா?"

"பக்கமாக காசலியெய் காந்தலி போட்டுக்கொண்டு அவர் உட்காருகிறார். அந்தச் சமயம் இரண்டு மூன்று போலீஸ் அதிகாரிகளும் அவருடன் போர உட்கார்த்த விடுகிறார்கள்!"

"யாவது அந்தத் தோப்பில் ஒளித்த உட்கார முடியுமோ, இல்லையோ? அப்படி

ஒளித்த உட்கார்த்த கொண்டு. அவர் தலியா இருக்கும் சமயம் பார்த்துக் காத்தவா விட்டெறிய முடியுமா? விட்டெறிந்தால் அவர் தானே கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்!"

தேவீதின் கிவப்புடன் காவல் பிசுத்த கொண்டு, "விட்டெறியலாம். ஆனால் அவர் தலியா உட்கார்த்திருப்பதில்லையே! அந்தக் கஷ்டமானே குறுக்கிடுகிறது!" என்றான்.

அந்த மரிகொஞ்சம் கள்ளு இருக்காததும், தேவீதின் அழைத்தல் கொண்டு, சமாளத் தங்கிடுக்த பக்கமாகப் பக்கம் பத்திர புத்தப்பட்டான். புத்தப்பெறற்கு முன்பே அவர் தயாராக ஒரு கடிதத்தை எழுதி வைத்ததுக்கொண்டான். கத்திரெடு, 'இன்னும் எங்காவது தான் இருக்கிறது? இன்னும் இங்காவது தான் இருக்கிறா? பக்கமாக பெரியதா, கொணரா? பக்கமாகக் காந்தலியில் கிசுக்கு வரியுமா, கரியாதா?' என்று கேள்விகளுக்கு மேல் கேள்விகளாகக் கேட்டு, அவன் தேவீதின் சந்தையாக கட்டி எடுத்திவிட்டான். அவருடைய உள்வத்தில் சித்திரத்து மேல் சித்திர, அங்களுக்கு மேல் அங்களைப் போல எழுந்தன. 'சமாளத் தலியையில் அப்பட்டு விட்டான் கைக்குட்டையில் கடிதத்தைச் சுற்றி அவருக்கு எதிரே விட்டெறிவேன்! அது அவருடைய கைகளைக் கிசுப் போல் கிறும். அவர் உட்காருகின்ற எடுத்தல் கொள்ளுகார்!' என்றெல்லாம் அவன் மனம் கோட்டை கட்டிச் கொண்டான். 'ஆமாம், அவர் அங்குமே கட்டித் தெரியலாம் உருமாரிப் போலிருப்பாரோ?' என்று தந்தைத்தந்தையாவது, அவருடைய உள்வத்தில் கைமையும் எழுந்தது.

இதற்கு மத்தியில் அவருக்கு ஒரு சந்தேகம் எழுந்தது. 'என் எழுதிவிடுக்கும்

கடித்ததைப் படித்த பிறரும் அங்குடைய மனம் மாறாவிட்டால் என்ன ஆகும்? அவர் தன் எட்டியத்தை மாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால் என்ன செய்வது? அங்குக்கு என் விளைய இருக்கிறதோ, இங்ஙனவோ? பார என்டது? மதந்தாலும் மத்திருப்பா!—ஆமாம், என்னை? என்டதும் அவர் பாராதவர்போல முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு விட்டான் ... ?

இப்படி எண்ணியதும் அவனைத் தக்கி வார்ப் போட்டது. அவன் தன்னைச் சோதித்தது கொண்டு, "என் தந்தை, அவர் எப்பொழுதாவது விட்டைப் பற்றிப் பேசாமல் பத பத உண்டோ?" என்று கேட்டான்.

தேவீதன் தலையசைத்தது, "இந்த வகை அவர் விட்டைப் பற்றிப் பேசாமல் எடுத்ததே விலை. ஆனால் எப்பொழுது பார்த்தாலும் முகத்தைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு கருத்தமாவதென்தான் உட்கார்ந்திருக்கிறார், அம்மா!" என்றான்.

அவர் சொன்னதைக் கேட்டதும், பதமாகுக்குக் கொஞ்ச எஞ்சம் இருந்த எம்பிக்கையும் மறைத்த விட்டது; சந்தேகம்தான் இன்னும் அதிகரித்தது.

அப்பொழுது வளர்த்த செஞ்செய்தைத் தாண்டி அவர்கள் செஞ்செய்தைப் கந்திரும் தாண்டி, வர்ப்புதலும் ஒரு அமைதி நிலை யிருந்தது. பன் முழுதலும் தலாமல் ஒழி யாமல் விடுக கொண்டிருந்த வந்ததும் அடங்கிவிட்டது. ஒருவேளை அதையும் இப்போது பாரப் போய் விட்டதோ, என்னவோ! சாம்பொத்தித் உன் மாங்கனும் மைதா னலும் சந்திரனின் மங்கிய ஒளியின் எம் பிக்கை விழந்த சிந்திக்கக்கூடியது என் னித்தன. அந்த இயற்கைக் காட்சியிலே வயிற்றை உட்கு கொண்டிருந்த பதமா அக்கு 'தனது பிரயாணம்' என்னும் விழைந்த இதைத் தீர் போனவி விடுவோ! தனது பிரயாணத்தின் கட்டுப்பாடு என்னே னுதோ!" என்ற சந்தேகம் வந்ததது. பிடி சோந்தக்கூடப் பரிசுவிக்கும் அனுகூலப் பிக்கைக்கூட, 'அந்தப் பிடிதலும் அதே வகைமொழிகள்தான் கிடைக்கும்; பிடி சோதகூடக் கிடைக்காத' என்ற தெளிந் திருத்தம் வரவந்தது வரவன் கின்று, 'அம்மா, தாயே! நீ என்ன விருப்பே! பிடி சோத போடும்மா!' என்ற கார்த்திக் கொண்டே பிக்கைக்குக் கா தீட்டுகிறார் அல்லவா? அதே விஷயம் தான் அந்தச் சமயம் பதமா இருந்தான். அவனை எம்பிக்கை வலித்து விட்டது; அவன் பிக்கைதான் வந்ததோம் போல அச்சம யம் அவனுக்குக் கவனமெடுத்த உதவியது.

நிதித தான் வந்ததும், சாம்பலின் வகை புத்ததில் கிண்டலு கொள்க்கம் தெரிந்தது. தேவீதன் ஒரு பண்ணையைத் தட்டிக் காட்டி, "இதான் அவர் தக்கி விருக்கும் பண்ணா!" என்றான்.

பதமா ஒரு தடவை பந்த பானையுடன் அந்தப் பண்ணையைப் பார்த்தான். அங்கே அமைதி நிலையிருந்தது. ஆன் டெமாட்டத்தையே காணும். வரவின் பூட்டுப் போட்டுப் பூட்டியிருப்பது வேறு தெரிந்தது.

"அங்கே ஒருத்தரும் இங்ஙனவோலிருக் கிறதே!" என்றும் பதமா.

தேவீதன் வாரத் கேட்குக்கு அருகில் சென்ற உத்தப் பார்த்தான், பிதரு, "ஒரு வேளை இந்தப் பண்ணையை விட்டுப் போய் விட்டார்களோ, என்னவோ!" என்றான்.

"என்னவோத தெளியே உவகைப் போயிருக்கலாம் அல்லவா?"

"உவகைப் போயிருந்தாலும் வரவின் வகைதாரர்கள் இருப்பார்கள் அல்லவா? அவர்கள் இல்லாமலிருப்பதாலும், இந்தப்

பக்காவை விட்டுவிட்டுப் போயிருப்பார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரந்ததேத." "

"அப்படியானால் என் திருப்பிவிடு வேமா?"

"திருப்பிடுவதற்குத்தான்! அதற்கும் பக்கத்தில் விசாரித்துப் பார்ப்போம்" என்றுத் தெரிந்தேன்.

பக்காவின் வகை பக்கத்தில் வந்த மார்தோர்ப்பின் 'மிஸ்டர் மிஸ்டர்' செய்த விளக்கு வெளியேயும் தெரிந்தது. தோர்ப்பின் பக்காவை கவந்தார்கள் திருப்பாள் என்ற எண்ணத்தடன், "பாப்பா, தோட்டத்திலுள்ளோ?" என்று தெரிந்தேன் உரக்கக் குரல் கொடுத்தான்.

நித்திரை செய்துக் கொண்டிருக்கும் மார்தோர்ப்பின் மறைவிருந்த வெளியே வந்தான். தெரிந்தேன் அவரைப் பார்த்ததும் அகடபாசம் உண்டாகிவிட்டது, "ஹா! இந்தத் தோர்ப்பை இந்த வருஷம் போதுமானதற்கு வந்த திருப்பிடுவது?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம், அப்பா! என் தான் அதைத் திருப்பிடுவேன். ஆனால் இந்த வருஷம் என்னை வரப்படு இல்லை, காலமாக வரக்கூடும் போலிருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் இந்தப் பக்கம் வந்தேன் என்றுதான்" என்று கேட்டான் அந்த ஆசாமி.

"அப்படியானால் இந்தப் பக்கம் வந்தேன். ஆகவே, பக்கத்தில் பக்காவின் திருப்பிடுவதற்கு வந்தேன்" என்றுதான்.

தோட்டக்காரன் ஒரு குறைவானபடியும் என்னைத் தந்திப் பார்த்துவிட்டு, மிகவும் மெதுவாக குரலில், "இந்தே விருத்தியைப் பார்த்தேயுமா? அதற்கு வந்தேன் கேளியில் என்னை தோர்ப்பின் காட்டு கொண்டு வருவது, "

அவ்வளவு! இவ்வளவுதான் காணியில் தான் அவர்கள் என்னதும் போனார்கள். திருப்பிடுவது பத்தம் பதினாறு காணியில் ஆகும் என்ற கேள்விப் பட்டேன். அதற்கு வந்தேன் காணியிலிருந்து கொண்டு போனேன்! இந்தப் பத்தம் ஐந்து காணியை எவ்வளவு கூடாது, அப்பா! அவர்கள் கொண்டுக்கூட அதை காட்டினார்கள்! அவன் சொன்னது அவ்வளவுதான் புதுகு! தெரிந்ததற்குக்கூடப் பண்பாடாகப் புதுகு விருது! அவன் என்ன விருப்பா? குற்றம் குற்றம்தான் என்று விருத்தம்?" என்றுதான் தோர்ப்பின் விட்டான்.

பக்காவை காணியில் மறைவில் கிடைத்த கொண்டுக்கூடான். என்னவோ பக்கத் தெரிந்தேன் தோட்டக்காரனுக்கு மேலும் போல் கிடைப்பம் அளித்தேன், "ஆமாம், அவர்கள் இவ்வளவு பதினாறு காணியிலும் வந்த விருத்தம் என்னதான்

“அவர்களுக்குத் தெரியுமா?” என்ற போகை மாற்றினான்.

“காவற்காரர்கள் அப்படித்தான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்.”

“எங்கே போயிருக்கிறார்கள் என்ற வினா எதிராகத் தெரியுமா?”

“அந்தச் சம்பவம் நடந்த இடத்தைச் சுற்றிப் பார்த்த அருகத்தாருடன் போயிருக்கிறார்கள் என்ற பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்” என்று சொட்டிக்கொண்டான்.

உட்கூறு ஊர்தலில் சிந்த கொண்டிருந்த பதமாவளுக்குத் சொட்டக் கொடுத்த சொந்தம் அகரகூறையாகக் காணில் விழுந்தது. அவர்க்கு சொட்டதும் அகரகூறத் தன் உச்சமேதமிகுபொடி யாகுதபோன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால் மயோரத்தித உணர்வாகுத மோபியோ, தாபமோ, அருத்தமோ அவளுக்கு ஏற்படவில்லை.

மூப்பத்தியாய் அத்தியாயம் ஜனா ஜனா குக்கு வெளிப்பாடு!

ஐந்து மாதம் நடந்திருந்தது. மோபியோத் அந்தப் பகுதியில் எவ்வந்தாவகை சுற்றிச் சுற்றி வந்த கொண்டிருந்தான். ஆனால் எவ்வந்தாவகை எட்டின் எவ்வந்தாவகை சுற்றிப் பார்த்த அலத்ததம் அலத்தகு அங்கே இருப்புக் கொண்டிருக்கிறான். ‘அருக்குப் போகவேண்டும்; அருக்குப் போகவேண்டும்’ என்ற அலகைப் பற்றியே உணர்வான செய்வலாகுது. அலத்தகு அலகையே அந்தக் கண்ணில் நீர் வந்திருக்கிறது. இவ்வந்தா செல்லாம் கண்ணித்தக் கொண்டு வந்த பதமாவ், அகரகூறக்குத் திருப்பி அனுப்பியிருந்ததான் உத்தம் என்ற மூகருக்கு வந்திருந்தான்.

பதமாவளுக்கு அலகையில் உட்கொண்டிருந்த பதமாவைப் பக்கம் போய் வந்தான். மயோரத் திருப்பி வந்திருக்கிற அலத்தகு வந்தாவத் தெரியும். இருந்தாலும் அலத்தகு அலகை அகரகூற பதமாவிலே, மயோரத் தங்கியிருந்த பதமாவைப் பக்கம் சென்றது. தினம் ஒரு கால அந்தப் பக்கமாக வந்த போய் வந்தாவே அலத்தகு ஒரு ஆதம் சந்தவிகு ஏற்பட்டிருந்தது.

பதமாவளுக்கு அலகையில் உட்கொண்டிருந்த அலத்தகு ஏற்பட்டிருந்திருந்தால், அங்கத்த பகத்தப் பகத்தக் கண்ணம்

‘செய்தியில் காட்டிக்கொண்டு பதமாவிற்கும் அலகைத் தகவொடுத்த சம்பவமாகுது வெளிப்பெற்ற வேண்டும். அந்தச் சம்பவம் தங்கைத் திருத்தாலும் சரி, தங்கை வந்த தாலும் சரி, அதையும் கொடுப்பதற்கு உட்கொண்ட. அலகைத்தி விரும்புத் தகவான உணர்வததான் தன் குறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்’ என்ற அலகை மனத்தன் திடசங்கதப்பம் சென்ற கொண்டான்.

தேவதின் சொட்டக்கொண்டிருந்தவருக்குத் தகவொண்டு திருப்பி வந்தான். இருந்தும் சொட்டக்கொண்டிருந்த வெளிப்பெற்றான். வெளியில் பதமாவ். “அந்தச் சொட்டக்கொண்டிருந்தான், அலகைத் திருப்பி வந்ததும் எவ்வந்த தெரியிக்கும்படி கொல்லி கணப்பததானே?” என்று.

“சொல்லி கணத்திருக்கிறேன், அம்மா!” என்று தேவதின்.

ஆதம் கிட்டாவோ, இரண்டொரு சம்பவத்திற்குப் பக்கத்த ஜன்னல்களிட போய் தீர்ப்பான். ஒருவன் மானியில் அலகை அந்த ஜன்னல்களில் சிந்த கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது சாணியில் சில மோட்டார் காரர்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்தவர்கள் போய்க் கொண்டிருந்தது. ‘இத்தனை மோட்டார்கள் எங்கே போகின்றன?’ என்ற தெரிந்தவர்கள் வேண்டும் என்ற ஆவலில் அலகை அலகை உத்த சொட்டக்கொண்டான். மோத்தம் ஆத மோட்டார்கள் இருந்தது. அலத்தின் போலீஸ் அதிகாரிகளும், எவ்வந்தையின்களும் உட்கொண்டிருந்தனர். அலகையே வந்த கொண்டிருந்த மோட்டார்வந்த பதமாவையச் செலுத்தியதம் அலத்தகு அலகையில் மிளக்கெண் அலத்தகு பதமாவை; உத்த மிக்கம் மிளத்தது. அலகை தங்கையிற் பதமாவை மோட்டார்வந்த சித்தத்திலே வேண்டும் என்ற தீவிர எண்ணத்தடன் கெரு வேவ்வைப் பகத்தக்கெண் கண ஒருவரும், பகத்தக்கெண் சேய்த்த மோத்ததான், அலத்தகு. ‘நான் மிள இரண்டிப் போகத்தகுன் மோட்டார்கள் மயமாவ் வந்தத்திலும்’ என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆகவே அலகை மதமாவும் ஜன்னல்களில் வந்த சிந்தான். மயோரத்

உட்காந்திருந்த ஓர் விட்டுக்கு வெகு சமீபத்தில் வந்த கொண்டிருந்தது. அவனுடைய உணர்வு ஜன்னலுள் பார்த்த உணர்வையே விஞ்ஞானம். பத்மா வரேஜாவுடைய காட்டிச் சொல்ல விஞ்ஞானம்; ஆனால் அந்தப் பாலும் சந்தோசம் அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. சமாளித் உட்காந்திருந்த காரிச் வேளும் சந்தம் குறையது போலத் தோன்றியது. தேவீஜிதாவுடைய பேச்சை குறையும் கேட்டது. ஆனால் ஓர் கிற்றையவையே காண்பது விட்டது. சமாளித் மட்டும் திரும்பித் திரும்பி ஜன்னல் பக்கம் பார்த்துக் கொண்டே போனார்.

ஓர் மனதந்ததும், பத்மா படிக்கட்டித் திருவிடம் வந்து நின்று, "தாத்தா!" என்றார்.

அவர் குரல் கொண்டு மூன்று மாதம் படிக்கட்டி வந்து கொண்டிருந்த தேவீஜித், "தம்பி வந்து விட்டான். இப்பொழுது தான் ஓர் போகிறது!" என்று சொல்லிக் கொண்டே போனார் வந்தார். பத்மா வரேஜா அவன் உத்தர தன்னியது. இருந்ததும் அவை அடக்கிக் கொண்டு, சித்திர வானம் வந்த குரலில், "அவர் எதாவது சொன்னார்?" என்று கேட்டார்.

"ஓர் ஓடுப்பொழுது என்ன சொன்னார், பாகம்! அவையத் தாக்கித் தும்பிட்டார். காள் 'சொல்லியமா?' என்று கேட்டேன். அவர் வெறுமனே அவை சாடை காட்டிவிட்டுப் போய்விட்டார். ஆமாம், நீ பார்த்தாயிடுமாயா?" என்று கேட்டான் தேவீஜித்.

பத்மா தன்மையத் குவிர்த்த கொண்டே, "பார்த்தாய் என்ன! அப்பொழுது காள் ஜன்னலுக்கிடதான் நின்று கொண்டிருந்தேன்" என்றார்.

"அவரும் உன்னைப் பார்த்திருப்பார்! பார்த்ததும் அவருக்கு ஏதோ ஆச்சரியமாகப் போய்விடுகிறது! இவன் இங்கே எப்படி வந்தான் என்று மூலையைத் குழப்பிக் கொண்டிருப்பார்!"

"அதிருக்கட்டும், தாத்தா! கழக்கு எக்கதற்கு ஆய்மயாப் போகிறதாய், தெரியுமா?"

"காண்க்கே ஆய்மயாவி விடுமாய்!"

"காண்க்கேயா? இங்கு என்னுள் செஞ் காரணம்? அப்படியானால் காள் எதாவது செய்கதா விஞ்ஞானம் இன்னதற்கே செய்த விடவேண்டும்; இங்குமாய்? என் கடிதத்தை

எப்படியாவது அவரிடம் சேர்ப்பித்த விட்டால், எம் காரியம் கடைபிடிக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எதாவது அதற் கான ஏற்பாட்டைச் செய்தாக வேண்டும்" என்றான் பத்மா.

"நீ நினைப்பதுபோலக் காரியம் அக்கவறு செஞ்ஞம் முடியக் கூடியதில்லையே!" என்று சொல்லும் பாவனையில் தேவீஜித் ஒரு தடவை பத்மாவைப் பார்த்தான்.

பத்மா அவனுடைய பார்வைவிஞ்ஞானம் அவனுடைய மனோபாவத்தை ஒருவாறு புரிந்த கொண்டான். ஆகவே, "அவர் தன் சாட்சியத்தை மாற்றிக் கொள்ளக் சம்மதிக்க மாட்டார் என்று எண்ணுகிறீர் களா?" என்று அவன் கேட்டான்.

தேவீஜிதாவுக்கு அவை ஆமோதிப்பதைத் தவிர வேறு கதி தோன்றவில்லை. இங் கவறு காட்டான் அவனுடைய மனதாழ்வுதிக் கக் கூடாத எண்பதற்கான எவ்வித அபிப் பிராயமும் கொடுக்காமல் அவன் மொகாய் சாதித்த வந்தான். இன்ற அவன் அந்த மொகாயத்தைக் கவந்தது, "ஆமாம், அம்மா! என் உணர்வையான அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டால் 'அவர் தன் சாட்சியத்தை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டார்'. அப்படி மாற்றிக் கொள்ளுதலும் ஆபத்தா' என்று தான் சொல்லுகேன். என்னென்றால் அவர் தன் சாட்சியத்தை மாற்றிக் கொள்ளுதலும் போனிகிட விஞ்ஞானம் தப்ப' முடியாதது. இத்தக் குந்தம் இங்குவிட்டால், இங் குரு குந்தத்தைச் சமத்திப் போனிகைர் அவரைப் பிடித்த விடுகாரான். கழக்கு வட்டி அவரைச் சர்க்காரை காட்டியும் விடுகாரான்!" என்றான்.

"காள் அதற்கான அஞ்சியில்லை" என்று கூறவது போலப் பத்மா ஒரு முறை தேவீஜிதாப் பார்த்தான். பிறகு, "தாத்தா! காள் அவரைப் போனிகைரின் கையி் விஞ்ஞானம் விடுவித்தவிட முடியும் என்று சொல்லவில்லை; அந்தப் பொறுப்பை எந்தக் கொள்ளவும் காள் தயாராய்விடு. ஆனால் 'அவருக்குக் கிட்டவிஞ்ஞானம் அந்த அபகாத்திவிஞ்ஞானம் தப்புகிக்க முந்தாது தென்குபோ!' என்றதான் யோசிக்கிறேன். பாவீ தன் தனயின் தானே மண்ணு காரிப் போட்டிக் கொள்ளுதலுபோல, அவர் தன் காரணம் தன் விட்டை அழிக்க முற்படு கதைக் காள் எங்குச் சிக்கியிடுகிறது. அதனுதான் சொல்லுகிறேன். உண்மையில் அவர் அந்தக் கொள்ள கழக்கில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாங்குட அவர் தன்

தோழர்களின் எட்டியிடையே இருக்க வேண்டும்; அவர்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்ட சிஷ்டாங்களைத் தாங்களும் அனுபவிக்க வேண்டும்; மித்திர பேதம், எம்பிக்கைத் தோஷம் முதலியவைகள் செய்பவ் கூடாது' என்றதால் என் விருப்ப வேன். போதாக்குறைக்கு, இந்த வழக்கிலேயே கொஞ்சங்கூட உண்மையக் கலப்பு இல்லை; முழுவுதம் பொய் வழக்கு! அவர் தன் கவனத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுவதற்காகப் பொய்ச் சாட்சி சொல்லுவதைச் சசித்துக் கொண்டிருக்க என் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அவர் தன் சாட்சியத்தை என் கடிதம் விடைத்த பிறகும்கூட மூத்திக் கொண்டு விட்டால், என்னே கூண்டில் ஏறிச் சண்டிக்கொண்டிருக்க அம்பலத்தாக்குக் கொண்டு வருவது என்று முடிவு எட்டியிட்டேன். முடிவு என்ன ஆனதும் சரி, என் ஸ்டீயம் செய்யப் போவதில்லை. அவர் என் முகத்தில் விழிப்பதில்லை என்று முடிவு எட்டினதும் சரி, என்னோர் தன்சியே வைத்தாலும் சரி, என் எதற்கும் அஞ்சப் போவதில்லை. அவர் தன் தலையில் இவ் வளவு பெரிய பாஷ் வைையை ஏற்றுக் கொள்ளுவதைப் போலாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க என் மனம் மிதும் இடம் கொடாது. என் எழுதி வைத்திருக்கும் கடிதத்தில் எங்கா விஷயங்கொளையும் என் விவரமாக எழுதிவிடுக்கிறேன். அவரிடம் எப்படியாவது கடிதத்தைச் சேர்ப்பித்து விடவேண்டும்!" என்று அவன் மன உறுதி புடன் சொன்னான்.

தேவீதின் அகலுடைய சொந்தனைக் கேட்டதம் மிகவும் பெருமிக முற்றும். அவரை மிகவும் மரியாதைக்கு உரை பார்வையுடன் பார்த்துக் கொண்டே, "அம்மா! இவ்வளவு திடீர்த்தமுகக் கூனும் ஆகாத காரியம் உலகத்தில் ஏன் தம் இருக்க முடியாது. உன் உன்னம் இவ்வளவு உரம் பாய்த்தாக ஆகிவிட்டதைப் பார்த்து என்ருகுப் பரம சந்தோஷம்! உன்னிடப்படியே என் கடிதத்தை அவரிடம் சேர்ப்பிக்க என்னுளாவதை முயற்சித்துப் பார்த்தேன். கடிதத்தைக் கொண்டு, அம்மா!" என்னுன்.

"இல்லை, என்னும் கூடவே வருகிறேன். ஏன்பது என்ருக்குப் புறப்படுகோம்."

"சரி அம்மா! நீ எப்பொழுது உப் பிட்டாலும் என் காத்தாயா?" என்னுன் தேவீதின். (தொகு)

காஸ்கேபம்

மலரித கபாவம்

தொழி:—காதி உம்முடைய அப்பிராயத்தாக்கு விசேஷமான அப்பிராயம் தெரிவித்ததற்காக நீ அடக்கலமா?

குந்தியா:—அவ்வப்போக முட்டாண்டனமாகப் பதிக் கொண்குக் கோபம் வராது?

தொழி:—நீ மலரித கபாவத்தை அறிய வேண்டும். முட்டாண்டனம் உண்மையும் என்ருயும்போக மலரிதக்காரனே?

தங்க நாகரிகம்

தொழி: மலரித!—என்ரு விவரம் செய்து கொண்ட புதிதில் தன் விட்டுக்கு வந்ததில் தங்க நாகரிகத்தும் போலவதை நினைத்தி விடுவதற்குக் கொண்டுக்கொள்!

கபாவம்:—ஆமாம். நீ வேண்டாம் என்றுக் தன் போலவதில்லை.

மலரித:—நாகரிக நினைத்திருந்து தங்க நாகரிகத்தும் போல வேண்டாம். என்னென்ன தன் வெளிவே போலும்போது விட்டதாய் பார்த்துக் கொண்டிருக்காய்?

தங்கை!

தொழி:—எது புது கடிதம் போலிக்குத் தெரிக?

கடுகனம்:—ஆமாம்.

தொழி:—என்ரு விளக்கு வாய்க்கும?

கடுகனம்:—விளக்க தெரியவில்லை. தன் அகத எடுத்து வந்த எவந்தில் கூடலில் வரும் இல்லை!

அப்படியா?

தொழி:—என் அம்மா, நினம் ஒரு ஆப்பில் பழம் தின்றுக் போது உட்கட்டிடம் வைத்தியமே செய்து கொண்டு வேண்டாம் என்ருக்கொள், அது உண்மையா?

கடுகனம்:—ஆமாம். அதற்கு இப்போது என்ன வந்தது?

தொழி:—எது உண்மையா விருத்திய இன்னும் புது நாகரிகத்தாள் வைத்திய சீடமே போக வேண்டியதில்லை.

பழைய விவரம்!

தொழி: (கொந்தாடும் வேலிக்காரனாய் பார்த்து).—இந்த வேலிக்காரனாய் பார்த்தாயா? இதன்மேல் ஆறு மாதத்தாய் குழைய வந்தது விட்டதென! இதை நீ கத்தம் செய்யாமல் என்ரு வேலிக்காரனாய்?

வேலிக்காரன்:—ஆமாம். தான் வேலிக்காரனாய் புது மாதத்தாய் ஆறென! ஆறு மாதத்தாய் பழைய குழையவாய் கத்தம் செய்யவில்லை வேண்டி கொடுத்திக் கொண்டாய் அதற்கு தன் என்ன செய்யக்கும?

இதோ நொடியில்

நீவாரணம்!

நாகர்க்குதையாடல் கிராமங்களை குணமாக்கும்

இவ் நோய்க்குத் தாதுதலும், உருவம் குழிசெய்தல், மலி அகத்து ஈரமுள்ள நிலைமை வளம் தீவரமாகப் பெருகும் தீவிரம் செல்வ வேண்டியது இது தான். இவ் நோய் 'குர்து' என்றும், கிராமங்களை கிராமங்களை குணமாக்கும். நோய்க்குத் தாதுதலும், உருவம் குழிசெய்தல், மலி அகத்து ஈரமுள்ள நிலைமை வளம் தீவரமாகப் பெருகும் தீவிரம் செல்வ வேண்டியது இது தான். இவ் நோய் 'குர்து' என்றும், கிராமங்களை கிராமங்களை குணமாக்கும்.

உங்கள் 'ஆஸ்பிரோ' உணவாக சீர்து உணவாக உணவாக

68TH

ஆகையால் ஏன் வலியுடனும் ஐரத்துடனும் கஷிப்படுகிறீர்?

தீவிரம் குணமாக்க

‘ஆஸ்பிரோ’

கிருக்கும்போது ஏன் அவஸ்தைப்படுகிறீர்?

ஆஸ்பிரோ சீர்து உணவாக

விநியோகம் 3 மில்லியன்கள் அககு. 3 மில்லியன்கள் அககு. 30 மில்லியன்கள் அககு.

சென்னை, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

எங்கும் கிடைக்கும்

பட் 6

என்றால் மிருதுவாயிருந்து

அதனைப் பட்டாஞ்சன சப்தத்
திறத் திருதுவாயிருந்து
உயர்ந்த கோடி, அந்நேரம்
உகழ்ப்பு, மேலான தகம்
சகலமேயுள்ள மிக அழ
கான தாகும்.

மைசூர் சிலக் கொண்டு தயாரிப்பு உயர்ந்தவைக் கிடைக்க வழி, மைசூர்

பூச்சிக் கடி, கொட்டுதல்

முதலிய விஷத் தீண்டுதல்களை
அதிவினைவில் குணப்படுத்தும்

விஷப் பூச்சி கடித்த இடத்திலும் கொட்டு
வாயிலும் ஜாம்பெக்கைத் தேய்க்கன். ஜாம்
பெக்கிலுள்ள சிறுத்த முனிகைத் தைவம் சமச்சல்
வலி இவைகளை நீக்கி விஷத்தினால் ஏற்படும்
அபாயத்தை அறவே தடுத்தும். கொறி ஏறினோ
அல்லது விஷம் வேலை செய்வ ஆரம்பித்து
விட்டாலோ ஜாம்பெக் அதை சந்தப்படுத்தி
தணுத்தை ஆற்றுகிறது.

தலிதமளித்து விஷத் தீண்டுதல்களை வினாவில்
சொல்தமாக்க சுகம் விவாதிக்கலுக்கும் காயத்
திற்கும் ஜாம்பெக் ஓர் உன்னத சஞ்சிவி.

Zam Buk

உகைப் பிரதித்தப் பெற்ற முனிகைக் கவிம்பு

விருக் கோலுப்பின்கைக்கு உத்தரவாழம்

எனவே :- மென்தில், தர்பா & கோ., மி. ஏ. மதராஸ்

ஸாரிடோன்

எல்லா வகையிலும் கிடைக்கிறது

**பாரமற்ற தலையும்
பளபளப்பான வதனமும்!**

உடலில் கனமான உணர்ச்சியும், கண்கள் ஒளியிழப்பதும், சிரம் சுருங்குவதும் தடங்கலான மல பிரவிருத்தி ஏற்படுவதனால்தான். அவற்றைப் போடுனாரின்ட் உடனே நிவர்த்தி செய்துவிடும். கிரமமாகக் குடலை சுத்தி செய்துகொள்வது உங்கள் சுக வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது என்பதை மறவாதீர்கள்.

கலபமாக மலமினக்கும் உன்னத சூரீசி

ரூ. 1-2-0, ரூ. 0-7-0 ஆகிய இரு வகைகளில் எங்கும் கிடைக்கும்

சென்னை மருவத்தலு தெருவின்
எஜன்ட்கள்:

ஒரியன்டல் மர்க்கண்டைல் ஏஜன்ஸி,
51-A, அரபிக்காரத் தெரு, மதராசு

BONOMINT
LAXATIVE
CHEWING GUM

கல்கி

KALKI ஜனவரி 11, 1948

4

அனு

அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எாது
பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!

●

இதுகாறும் எமது கம்பெனியில் தயாராகிவரும்
“பொங்கல்”, “அபிஷேகம்”, “பெரி பொம்”
முதலிய மருத்துகளை வாங்கி உபயோகித்து வியாதிகள்
நிங்கப் பெற்று, தேக திடமடைந்து, மகிழ்ச்சியற்று,
அம்மாத ஆதரவு காட்டி வரும் எண்ணீறத்த அன்
பர்கள், வியாபாரிகள், வாடிக்கைக்காரர்கள் அனை
வருக்கும் இப்பவிதமான பொங்கல் நன்னூல் எமது
வாழ்த்துக்களைச் சமர்ப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

●

தி சௌத் இந்தியன்
மாநாபாக்சரிங் கம்பெனி
மதுரை

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைவா ஆரம்: “இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்” வடக்கு ரிச்சர்டு, மதராஸ்
கோவல் ஆரம்: கல்பிளேட்ட, திருவன்கோட்டை, மவுண்டு ரோடு
மலையாபூர், தியாகராசுதாசு, புரவாக்கம், எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும்
பம்பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 72,00,000
சேறுத்தப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 53,00,000
ரிசர்வ் நிதி	ரூ. 62,00,000

★

சகவனிதரான பாங்க் அலுவல்களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்காக பாங்கியின் எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர், செக்டரி

குடும்பர் குழுநம் அநீரண அவச்தைதின்!

எதைத் தீர்வுதும்
உஷ்டமரகவே இருத்தது

பிற உஷ்டநர் உபமாத்தன்!

நான்கு குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்த
ஒரு அம்மையாள் எழுதுகிறார்:—

"நான்கு பெர்க்குடம்பியை என்னு
குடும்பம் முடிவதும் நானும் எப்போதும்
தூரீச்சேர்க்கை, முதுகுவலி, அநீரணம்
ஆகியவற்றால் அவதியுறவதாக அதிர்
தேன், எதைத் தீர்வுதும் நான் உஷ்டப்
பட்டேன். சீரவுன் சாப்பிட்டதின்கூர்ந்து
(கடந்த ஸ்ரீந்து மாதக்காராக) நான்கு
எதைதும் சாப்பிட்டு வருகிறேன். ஆகா
ரத்தை மூலித்துப் புகிக்கிறேன். உடம்பில்
தூரீச்சேர்க்கையோ, வையோ இருக்
தும் அதிர்ந்துவாக்க உட்காரேன். இது
மிகவும் வலித்திரமான விஷயம் தான்!—
இதை சாப்பிட்டு வந்ததால் எவ்வித
பிரதிக் கிரியையும் இல்லை, எதை
வேண்டுமானாலும் விட்டு விட்டேன்.
ஆனால் சீரவுன் சாப்பிட்டு பழக்கத்தை
மட்டும் எங்குதால் வகவிட முடியாது."

—(மிசல்) 30, 31.

ஐடர ரணமும் தீரண ரணமும் தேகத்
தில் பிரவாகிக்கா விட்டால்—நீங்கள்
மண்ணும் ஆகாரம் தேகத்தில் ஸ்கிப
மகவதற்கு மாருக ஒன்றுக்கச் சேர்ந்து—
வலிற்றிலேயே தங்கி அபாயகரமான
விஷ அரிலங்களை ஊறச் செய்கிறது.
உங்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் என்ன
—ஒரு டானிக் ஒரு இயற்கையான
டானிக்—இயற்கையான உப்புத்
தாதுக்க உட்கரிப்பது!

இத்தனகா உப்புத் தாதுக்களெல்லாம்
சீரவுன் உட்கரிக்கி யன்னன. இவற்றில்
ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு வித குணம்.
இந்த தாதுக்களில் முதல் குணம்—
உயிர் தீர்ப்பு பெருக்கும்—பலியை உண்
டாக்கும். அடுத்தபடியாக வயிற்றில்
தீரண ரணத்தை ஊற்றுப் பெருக்
கெடுக்கச் செய்து ஆகாரத்தை தீரணம்
செய்யும். பிறகு தீரண பாணதையில்
சரியாக தீரணக்கப்பட்டத பொருக்ககா
தீரணக்கச் செய்து உடலில் ஐக்கிய
மாக்குகிறது.

எல்லா கேமிளிகளிடமும் வியாபாரி
களிடமும் சீரவுன் சாப்பிடப் பட்டில்
ஒன்றுக்கு ரூ. 1-10-0 விலை கிடைக்கும்.

காந்திலி பக்த சபா சென்னை

(28-வது ஆண்டு பொங்கல் விழா)

செயிண்ட் மேரீஸ் ஹாலில்

14-1-48 முதல் 23-1-48 வரை

10-நாட்கள்

14-1-48 மாலை 5-8
கி. ஏ. பேரீயநாயகி —பாட்டு

மாலை 8-9
மேரகம், மங்கலம் —உடனடி

15-1-48 மாலை 6-9
திருவாங்குர் ஆனந்தா வித்யாஸ்
ஜி. என். பாசகரமணிவர், —பாட்டு

மேதாசய்யா, மணி
16-1-48 மாலை 8-9
பேரீ கமலா —பாட்டு

17-1-48 மாலை 6-9
மதுர நெய்விணி என். வி. வசந்த
கோகிலம் டி. பார்ட்டி —பாட்டு

18-1-48 மாலை 8-9
தாரா சௌதரி கோஷிக் —பாட்டு

19-1-48 மாலை 8-9
வைக்கம் ஸர்வவதி, சீராருவினவ
தாந அய்யர், தம்சதையத்தி —பாட்டு

20-1-48 மாலை 8-9
என்தா, பத்மினி, ராஜீவி —பாட்டு

21-1-48 மாலை 8-9
கா. வ. க. நா. த. மதுரை மணி:
சௌ. உய்யா, மணி, விஸ்வாதர் —பாட்டு

22-1-48 மாலை 8-9
மேரகம், தங்கலாவி கோஷிக் —பாட்டு

23-1-48 மாலை 8-9
தேவாஜி, நா. டி. ச. ம. ப. வ. ச. —பாட்டு

(காண்க கருள்)

புரட்சிப் சமயோகி மாதுகதுக்குட்டி

7வது ரூ. 50, 35, 25, 15

தினாதி ரூ. 10, 6, 4, 2, 1

சான் டிக்கட்டுகள் கிடைக்கு மிடங்கலா

காந்தி பக்த சபா

72, ஆச்சாரப்பன் தெரு, தி. டி.

V, சங்கு செட்டியா, 10, கோவில்தப்ப

காலக்கன் தெரு, தி. டி.

K, கராமணியம், B. A., B. L.

122, சரத்தோம் ஸ்தாரோட்ட மைலாப்பூர்

பக்த பி. கி.

27, டா. ரு. தெரு, புரணலாக்கம்

எய்க் பி. கி., துளவிக் பெருமான்

பகரவில் தெரு, திருவல்லிக்கேரை

வி. பி. K, கராமணியம், B. A., B. L. த. க. வ. ச.
T. S. M. தியுதி, காரியதரி

ராஜா

ஸ்தோ,
ஹேர் ஆயில்,
கஸ்தூர் ஸோப்.

PAB-12

MANYAM & CO., BANGALORE — MADRAS — BOMBAY.

மகன்ம ஆபீஸ்: 112, ஓட்டி ரோடு கிட்டி, போர்ட், இரண்டாம் தர சேர்வகம் கிட்டிக்குப் பின்,
மேல்பாதி, நகர, அருள் உ. கோ., கிட்டி, 93, இரண்டாம் தர, கால்குடி